

**A GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL VERSENYTANÁCSÁNAK
ELVI ÁLLÁSFOGLALÁSAI
2010.**

(egységes szerkezetben a korábbi években kiadott állásfoglalásokkal)¹

**I. fejezet
A törvény hatálya
1. §**

1.1. Két külföldön honos vállalkozás összefonódásának hatása érvényesülhet a Magyar Köztársaság területén, ha mindkét vállalkozás rendelkezik irányítási joggal magyarországi vállalkozás felett. (Vj-27/1997.)

1.2. Magyar pénzügyintézet külföldi pénzügyintézet feletti irányításszerzésére alkalmazható a Tpvt., mivel a külföldi vállalkozás a többi külföldön bejegyzett pénzügyintézethez hasonlóan jogosult Magyarországon fiókot nyitni, illetve magyar ügyfeleket is érintően folytatni tevékenységét. (Vj-17/2002.)

1.3. A piaci magatartás tanúsításának nem szükséges feltétele az, hogy annak eredményeként a vállalkozás nyereséghez (profithoz) jusson. (Vj-83/1998.)

1.4. A hatósági jogkör gyakorlása piaci hatású lehet ugyan, de ettől még nem minősül piaci magatartásnak, ezért versenyfelügyeleti eljárásban nem szankcionálható. (Vj-164/1998.)

1.5. A Tpvt. ágazatsemleges törvény, mely minden gazdasági szektorban, így az agrárágazatban is irányadó – kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik. Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény (Art.) 16. §-a úgy értelmezendő, hogy a miniszteri rendelet meghozatala előtt, ehhez kapcsolódóan sorra kerülő terméktechnikai tanácskozás során tett javaslat/döntés, illetve az ehhez kötődő vállalkozók közötti megállapodás vagy összehangolt magatartás „mentesül” a Tpvt. tilalma alól. (Vj-13/2002.)

1.6. Mivel a Tpvt. 1. §-ában foglalt, „amennyiben törvény eltérően rendelkezik” fordulat főszabály alóli kivétel, azt alapelvi jelleggel szűken kell értelmezni. Ez felel meg annak a jogalkotói szándéknak, amely a Tpvt.-t minden gazdasági szektorban irányadó viselkedési kódexnek szánta. A versenyellenes magatartásra vonatkozó felhatalmazásnak törvényben kell testet öltenie (vagy arra egyértelműen visszavezethetőnek lennie), továbbá kétséget kizáróan ki kell tűnnie annak a kivételes jogalkotói szándéknak, mely a versenytörvény főszabályként való érvényesülésének az adott gazdasági ágazatban gátat kíván szabni. Így a hírközlési törvényben található, a verseny elősegítésére vonatkozó általános hivatkozások, „cél-szabályok” nem járhatnak a kifejezetten a gazdasági verseny védelmével megbízott közigazgatási szerv hatáskörének elvonásával. (Vj-100/2003.)

1.7. A Tpvt.-ben foglalt tilalmakat nem lehet érvényesíteni, ha adott magatartás állami intézkedés egyenes következménye, vagyis alapvetően hiányzik a magatartás piaci, gazdasági jellegéhez szükséges autonómia. Amennyiben az állami intézkedés befolyással van ugyan a piaci magatartásra, de hogy mozgásteret a vállalati szabad döntésnek, akkor alkalmazható az azt tiltó Tpvt. rendelkezés, legfeljebb a kiszabható bírság összegének megállapításakor veendő figyelembe az állami közrehatás enyhítő tényezőként. (Vj-100/2003.)

¹ Az új, illetve a módosított elvi állásfoglalások szövege dőlt betűvel szedve jelenik meg.

1.8. Valamely más jogszabály megsértése nem eredményezi automatikusan a Tpvt. megsértését az esetben sem, ha annak hatása érvényesül a piacon, másoldalról viszont az a körülmény, hogy adott magatartás valamely más jogszabályt is sérthet, nem képezi akadályát a magatartás Tpvt. alapján történő megítélhetőségének. (Vj-66/1997.)

1.9. A versenyeztetés során közös ajánlat benyújtása nem valósít meg automatikusan a Tpvt. 11. §-ába ütköző jogsértést. A közbeszerzésről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 52. §-a azonban a Tpvt. 1. §-ának körében nem értékelhető „a törvény eltérő rendelkezésének”. Ennek megfelelően konzorcium alapítása, illetve közös ajánlat benyújtása a Tpvt. által meghatározott versenyjogi keretek között értékelhető magatartás. (Vj-149/2003.)

1.10. A Tpvt. 1. §-a szerint a törvény tárgyi hatálya csak a piaci hatású gazdasági reklámra terjed ki. A társadalmi reklámot, illetve a gazdasági reklámot a Grtv. 2. § g) pontjából kiindulva kell egymástól elhatárolni. A tárgyi hatály megállapítása szempontjából nincs jogi jelentősége annak, hogy a reklámot non-profit szervezet jelenteti meg. A Tpvt. 1. §-a a törvény alanyi hatályát a tárgyi hatályból kiindulva határozza meg. Ellenkező esetben bármely vállalkozás, formális ismérvek alapján – reklámját társadalmi reklámnak minősítve – kivonhatná magatartását a Tpvt. hatálya alól. (Vj-11/2004.)

1.11. A más jogszabály megsértése miatt a más hatóság által lefolytatott eljárás a versenyfelügyeleti döntés megalapozottságát erősítheti. A versenyfelügyeleti eljárással párhuzamosan lefolytatott más eljárás a versenyfelügyeleti eljárás lefolytatásának nem akadályá. A más hatóság eljárása miatt végrehajtott piaci változtatások, mint tények, nem hagyhatók figyelmen kívül. (Vj-17/2006.)

1.12. A Tpvt. tárgyi hatálya kizárására vonatkozó direkt törvényi rendelkezés hiányában az 1.6. sz. állásfoglalás szerinti „törvényalkotói szándékot” objektív módon kell megítélni. Abban az esetben, ha adott piaci magatartást más törvény a Tpvt. által védett érdekekkel alapvetően összhangban álló szempontok mentén szabályoz, akkor a más törvényt nem sértő magatartásra nem terjed ki a Tpvt. tárgyi hatálya. A tárgyi hatály ezen ok miatti hiánya akkor is fennáll, ha a más törvény lehetővé tenne a vállalkozás számára a más törvény felhatalmazása alapján tanúsítottnál „versenybarátabb” magatartás tanúsítását is. Ezzel ellentétes megközelítés ugyanis nyilvánvaló jogbizonytalansághoz vezetne: a vállalkozás nem tudná, hogy élhet-e az adott piaci magatartásra a más törvény által biztosított felhatalmazással. Mindez más oldalról ugyanakkor azt jelenti, hogy a Tpvt. ezen fordulata (azt kifejezetten rögzítő más törvényi rendelkezés hiányában) nem azt jelenti, hogy a szabályozott szakma (ágazat) teljes piaci tevékenysége kikerül a Tpvt. tárgyi hatálya alól, az csak konkrét piaci magatartásonként ítéltető meg. (Vj-42/2008.)

1.13. A 2008. évi és – a jogszabályalkotói elképzelések alapján – a belátható jövőben érdeemben nem változó jogszabályi környezetben a kórházak olyan tevékenysége, amely teljes mértékben az Egészségbiztosítási Alapból kerül finanszírozásra, nem minősül piaci magatartásnak, mert

- a kórház szempontjából (kínálati oldalról) tekintve egyrészt kapacitás- és kibocsátás korlátozás, másrészt szolgáltatási kötelezettség fennállása miatt nem piaci jellegű döntés eredménye az, hogy az adott tevékenységet elvégzi-e vagy sem a teljes egészében az Egészségbiztosítási Alapból származó bevételért;
- a beteg, mint fogyasztó (keresleti oldalról) szintén nem piaci döntést hoz a kórház választásakor, mert a speciális eseteket leszámítva csak a körzetébe tartozó szolgáltatást veheti igénybe, mégpedig (közvetlen) fizetési kötelezettség nélkül, oly módon, hogy a finanszírozást szolgáló járulékok nem valós biztosítási viszonyt tükröznek, hanem „adójellegűek”. (Vj-73/2008.)

1.14. Közömbös, hogy a Tpvt. 11. §-ának (1) bekezdése szerinti döntést hozó vállalkozások társadalmi szervezete non-profit módon működik-e: a tagjai érdekében tevékenykedő, őket

képviselő vállalkozások társadalmi szervezetének ugyanis magának nem kell piaci magatartást tanúsítania ahhoz, hogy magatartása versenyjogilag értékelhető legyen. (Vj-1/2008.)

III. fejezet

A fogyasztók tisztességtelen befolyásolása

8. §

8.1. Az értékpapír eladója – a Tpvt. alkalmazásában – fogyasztónak minősül, ha az értékpapír-forgalmazó vállalkozás (bróker) az értékpapírt tőle saját számlára megvásárolja. (Vj-50/1998.)

8.2. A Versenytanács valamely szakmai fogyasztói kör megtéveszthetőségi mércéjét a laikus fogyasztókéhoz képest magasabbra helyezi. (Vj-30/2003.)

8.3. A fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tárgyában indított versenyfelügyeleti eljárás szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy a vállalkozói magatartás versenyjogilag releváns legyen, azaz a piaci viszonyok torzulásához vagy annak lehetőségéhez vezethet. (Vj-127/2003.)

8.4. A jogsértés megállapíthatóságával kapcsolatban nincs annak jelentősége, hogy az adott magatartással összefüggésben ismertté váltak-e fogyasztói panaszok vagy sem, illetőleg hány fogyasztói panasz ismert. (Vj-40/2004.)

8.5. Annak a jogi normává emelt meghatározásnak, hogy a fogyasztónak a „gazdasági versenyben” történő megtévesztése tilalmazott, az a következménye, hogy a versenyfelügyelet során nem közvetlenül a fogyasztó a védelem tárgya, hanem a fogyasztó döntési szabadsága. (Vj-200/2000.)

8.6. Bármely reklámnak, hirdetésnek vagy tájékoztatásnak addig kell igaznak lennie, amíg annak hatása jelentkezik a piacon, vagyis az adott információ – a fogyasztói döntésre kihatóan – felhasználásra kerül vagy kerülhet (reklámhatás időtartama). (Vj-112/2001.)

8.7. A jogsértés megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy a vállalkozás a kifogásolt jelölést miként értelmezte, a közléssel mit szeretett volna kifejezésre juttatni, ugyanis a terméken elhelyezett jelöléseket, ezeknek a népszerűsítését a fogyasztók szempontjából kell értelmezni. (Vj-72/2003.)

8.8. A vállalkozásoknak joga van a piaci „védekezéshez”, ennek során azonban nem választhatnak tisztességtelen piaci eszközöket, idetartozóan a fogyasztók megtévesztését, hiszen a fogyasztók megtévesztése indítéktól függetlenül tiltott. (Vj-209/2000.)

8.9. Az árura vonatkozó tájékoztatás, illetve reklám versenyjogi megítélését nem az határozza meg, hogy más hatóság saját, nem versenyjogi szempontrendszer alapján, más jogszabályok alkalmazásával a magatartás jogszerűségét hogyan ítélte meg. (Vj-139/2004.)

8.10. A hatályos Tpvt. – a korábbi szabályozástól eltérően – nem tekinti jogsértésnek a hiányzó, vagy korlátozottan rendelkezésre álló áruk reklámozását, mivel annak, a jelentős reklámráfordítás ellenére, nincs önmagában értelmezhető piaci hatása. Ha azonban valószínűsíthető, hogy a reklámozás következtében a reklámozó vállalkozást felkereső fogyasztók a hiányzó áru helyett életszerűen más árut vásárolnak, akkor a hiányzó áru reklámozása ún. becsalógató reklámként jogellenes lehet. A jogellenességet befolyásolja a reklámozott áru jellege. Kisebb értékű, mindennapi használati cikkek esetében

természetszerű, hogy a fogyasztó, amennyiben már felkereste a reklámot megjelentető vállalkozást, ott más árut vásárol. Nagy értékű, hosszabb használatra szánt áruk esetén azonban a hiányzó áruk reklámozásából sem következik okszerűen, hogy a fogyasztó az adott reklámok nyomán nagyságrendileg nagyobb értékű árut vásárol. (Vj-18/2004.)

8.11. A versenyjogi felelősség megállapításához szükséges, hogy a bekövetkezett jogsértő állapot okozati összefüggésben legyen az adott vállalkozás magatartásával. Az a körülmény azonban, hogy valamely jogellenes magatartás az adott vállalkozásnak felróható-e, a jogellenesség szempontjából nem vehető figyelembe, ennek értékelésére a bíróság összegének meghatározása körében van lehetőség. (Vj-18/2004.)

8.12. A reklám jogellenességének megítélésénél annak piaci hatás kiváltására alkalmasságán túl arra kell figyelemmel lenni, hogy az tartalmánál, illetve megjelenítésénél fogva alkalmas-e a célzott fogyasztói réteg megtévesztésére. (Vj-196/2004.)

8.13. Az áru valós tulajdonságának megítélése az e vonatkozásban szakmai tudással rendelkező hatóság kompetenciája. Ugyanakkor – az így beszerzett szakmai véleménye felhasználása mellett – az áruval kapcsolatos tájékoztatás (reklám) minősítése a GVH hatáskörébe tartozik. (Vj-116/2004.)

8.14. A fogyasztókhöz eljuttatott információk valóságtartalmát minden esetben a közreadójának kell igazolnia. Ennek megfelelően a fogyasztók figyelmének felhívását és döntéseik befolyásolását célzó, illetve azt eredményező felsőfokú jelző megalapozottságát az azt alkalmazó vállalkozásnak kell bizonyítania. (Vj-40/2004.)

8.15. A vizsgált terméktájékoztatók, reklámok a Tptv. 8. §-a (2) bekezdésének a) pontjának alkalmazásában elsődlegesen a vizsgált közlések valóságtartalmát kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy a közölt tény, vagy tények valósak-e, továbbá, hogy az esetleg valótlan közlések az áru lényeges tulajdonságára vonatkoznak-e. Ezt követően lehet állást foglalni abban – az esetben, ha a tényállítás valósnak bizonyul -, hogy az egyébként az áru lényeges tulajdonságára vonatkozó valós tényt megtévesztésre alkalmas módon közölték-e a fogyasztókkal. (Vj-139/2004.)

8.16. A megtévesztésre alkalmasság megítélésénél figyelemmel kell lenni az adott tájékoztatás (reklám) szövegbeli és képi megjelenítésére – adott esetben, az abban foglalt szövegek, egyes képek kiemelésére, azok elhelyezésére, az alkalmazott betűnagyságra, vagyis az információk összehatására. A fogyasztót ért összbemutató az esetben is jogsértő lehet, ha az abban írt, vagy más módon megjelenített egy-egy közlés önmagában nem valótlan, illetve egy-egy, önmagában megtévesztésre alkalmas részinformáció is ellensúlyozható a reklám összképe, összehatása folytán, ha az áru lényeges tulajdonságai megismerhetők. Különösen igaz ez olyan mindennapi, nem nagy értékű, gyakran vásárolt fogyasztási cikkek esetén, ahol a fogyasztótól nem várható el, hogy a kapott információhalmazt a vásárlás előtt alaposan megvizsgálja, azaz pl. az áru címkéjén szereplő információkat hosszadalmasan tanulmányozza. (Vj-139/2004.)

8.17. A fogyasztók vállalkozások általi tájékoztatása megtételének helyétől, formájától függetlenül versenyjogi értékelés tárgya lehet. Ennek megfelelően a Gazdasági Versenyhivatal nemcsak a reklámban tett közléseket vizsgálhatja, hanem azokat is, amelyeket az adott vállalkozás általános szerződési feltételeiben, üzletszabályzataiban, hirdetményeiben, díjszabásaiban, szerződési formanyomtatványokban, fogyasztóknak szóló leveleiben fogalmaz meg a fogyasztók irányában, s amelyek a versenyjogilag releváns fogyasztói döntés meghozatala előtt válnak ismertté a fogyasztók előtt, részét képezik annak a tájékoztatásnak, amelyet a vállalkozás nyújt a (potenciális) fogyasztók számára. (Vj-131/2003.)

8.18. Egy reklám (egy reklámkampány) hatása nem szűkíthető le annak figyelembe vételére, hogy a reklám (a reklámkampány) hatására hányan vásárolták meg a reklámban szereplő adott árut, vették igénybe a reklámozott szolgáltatást, hány fogyasztó lett a vállalkozás ügyfele. Egy reklám (reklámkampány) a versenyjogilag értékelendő hatását több vonatkozásban fejt ki, így az adott termék iránti kereslet befolyásolásán túlmenően (pl. egyfajta „becsalogatással”) hatást gyakorolhat a vállalkozás más termékeinek forgalmára, illetve – a vállalkozás nem rövid távú piaci helyzetére is kihatva – a vállalkozás általános közmegítélésére is. (Vj-6/2004.)

8.19. A reklámnak a versenytárs termékére tett valótlan állítása sértheti a Tpvt. 3. §-a mellett a 8. §-át is, ha a reklám teljes üzenete a más vállalkozások árujára tett állítás mellett vagy annak felhasználásával a saját árura – azt a fogyasztók szempontjából kedvezőbbnek feltüntetve – valótlan közlést tartalmaz. (Vj-153/2000.)

8.20. A reklámígéret megtévesztésre alkalmas, megalapozatlan tájékoztatásnak minősül az esetben, ha az ígéret alapjául szolgáló tudományos szakkérdés az adott tudomány képviselői között nincs még eldöntve. (Vj-67/1997.)

8.21. Az áru értékesítésével, forgalmazásával összefüggő fogyasztói döntést tisztességtelenül befolyásoló magatartást valósít meg az a vállalkozás, mely az áruvásárláshoz kapcsolt nyereményakcióval összefüggésben megjelentetett reklámban nem létező, vagy a tényleges értéknél nagyobb értékű nyereménytárgy megnyerhetőségét helyezi kilátásba. (Vj-94/1997.)

8.22. A más vállalkozás árujára vonatkozó negatív tartalmú reklám is megvalósíthatja a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolásába ütköző jogsértést, ha az egyben a vállalkozás saját áruját, az azt helyettesítő termékek közül kiemelve, alaptalanul minősíti jobbnak. Az esetben, ha a más vállalkozás azonos vagy hasonló rendeltetésű áruja a fenti tartalmú reklámból felismerhető, a magatartás, mint valótlan áru-összehasonlító reklám minősül jogsértőnek. (Vj-81/1997.)

8.23. A Tpvt. alkalmazhatóságának hiányát nem alapozza meg az a tény, hogy a reklám nem nevesít konkrét forgalmazót, illetve konkrét árut. Nemcsak az a reklám minősül gazdasági reklámnak, amelyen megjelenik egy konkrét áru neve. A minősítéshez elegendő a reklámozott áru beazonosítható képe és esetleg – áruk összehasonlításakor – a hasonlított versenytársi áru képe. (Vj-11/2004.)

8.24. Ha a reklámban nem található egy másik, a fogyasztók által egyértelműen beazonosítható másik termék, vállalkozás, az nem minősül a Grtv. szerinti összehasonlító reklámnak, ugyanakkor adott esetben olyan összehasonlítást tartalmazó reklámnak tekintendő, amely valamennyi Magyarországon kapható versenyző termékkel szemben fogalmazza meg állításait. Azzal, hogy a reklám egyetlen versenyző terméket sem nevez meg, nem tesz a fogyasztók számára egyértelműen felismerhetővé, beazonosíthatóvá, minden versenyző termékkel szemben fogalmazza meg a fogyasztóknak szóló üzenetét. (Vj-52/2003.)

8.25. A versenyző áruk konkrét beazonosíthatóságára csak az összehasonlító reklámokra vonatkozó jogszabályhely alkalmazásában van szükség, melynek fogalma szűkebb, mint a gazdasági reklám fogalma, lévén az annak egyik típusa. (Vj-11/2004.)

8.26. A fogyasztótól nem várható el a televíziós reklám alapos, részletes elemzése, így a reklám üzenete nem azonosítható egyszerűen a reklám forgatókönyvében egymás után megfogalmazott állításokkal. (Vj-52/2003.)

8.27. A fogyasztók felé irányuló (reklámként vagy más módon megnyilvánuló) tájékoztatással szemben követelmény, hogy annak alapján a fogyasztó reális képet alkothasson az adott termékről (áruról, szolgáltatásról), a vállalkozásról, a tájékoztatás tartalmáról. A valamely vállalkozás által tartott akció, illetve a vállalkozás által forgalmazott termékekről tájékoztatást adó reklámújságok esetében ez oly követelmény formájában jelentkezik, hogy a fogyasztó pontos képet tudjon alkotni az akció mibenlétéről, az akcióban való részvétel feltételeiről, az akcióban résztvevő termékekről vagy az újságban egyébként reklámozott termékekről. (Vj-55/2003.)

8.28. A pusztán a fogyasztók figyelmét valamely szolgáltatás igénybevehetőségére felhívó ún. figyelemfelhívó reklám – függetlenül attól, hogy nem közöl a szolgáltatásra vonatkozóan részletes információkat – nem valósít meg elhallgatással megvalósítható jogsértést sem, ugyanis az ilyen reklámoktól a fogyasztó maga sem várja el azt, hogy részletes és pontos információkat kapjon a szolgáltatással kapcsolatban. (Vj-65/2003.)

8.29. Nem minősülnek ún. figyelemfelhívó reklámnak az olyan reklámok, melyek részletes tájékoztatást adnak valamely áru – fogyasztókra kedvező – lényeges tulajdonságairól, illetve egy akcióban való részvétel fogyasztókra kedvezőbb feltételeiről (kamat, kezelési költség, előleg). (Vj-65/2003.)

8.30. Valamely vállalkozás árujára vonatkozó reklámtól a 8. § alapján nem várható el, hogy az összes lényeges tulajdonságáról számot adjon, ha egyébként a fogyasztó megalapozott döntéséhez szükséges piaci ismeretet biztosítja. (Vj-82/2003.)

8.31. Egy reklám nem alapozhat arra, hogy a tartalma szabadon meghatározható, bármit állíthat, mondván, hogy az ésszerűen eljáró fogyasztónak úgyszólván ellenőriznie kell, hogy a reklám állítása megfelel-e a valóságnak. A magatartás nem válik automatikusan jogszerűvé azzal az elvárással, hogy a fogyasztó tájékozódjék a különböző díjakat illetően. (Vj-6/2004.)

8.32. Egy adott szolgáltatással kapcsolatban történő ár vagy tényközlés a fogyasztók szempontjából akkor minősül jogszerűnek, ha az az egységes szolgáltatással járó valamennyi költséget megjeleníti, vagyis azt a díjat közli, minek megfizetése mellett a fogyasztó a szolgáltatáshoz ténylegesen hozzájuthat. Jogszerűtlennek minősülhet a fogyasztót terhelő költségek közül egy vagy több költség tetszőleges kiemelése. (Vj-139/2003.)

8.33. A kezelési útmutató intézményesítetten nem a fogyasztók vásárlás előtti piaci léptékű tájékoztatását szolgálja, hanem kötelezően az egyedi vételt kísérő kellék. Önmagában a forgalomba bocsátott áru minősége és a kezelési útmutató (mellékletei) összhangjának hiányából adódó megtévesztés nem a Gazdasági Versenyhivatal által orvosolható, gazdasági versenyben jelentkező fogyasztó megtévesztése, hanem kifejezetten fogyasztóvédelmi probléma. Ellenkező esetben, versenytörvényi többlettényállás nélkül, a Gazdasági Versenyhivatalra hárulna a forgalmazott áruk minőségellenőrzése. (Vj-46/2003.)

8.34. Az előállítás helyére vonatkozó információ akkor minősíthető az áru lényeges tulajdonságának, ha a fogyasztók számára nem közömbös, hogy mely országban történik az előállítás, mivel például adott országban gyártott termékek minőségéről kialakított képben szerepet játszik a műszaki-termelési színvonal, technológiai fegyelem. (Vj-65/1997.)

8.35. Valamely terméknek (élelmiszernek) egy más termék élettani hatására utaló megnevezéssel való forgalomba hozatala esetén nem eredményezheti a jogsértés megállapításának mellőzését az a körülmény, hogy a forgalmazott termék ára alacsonyabb, ha a fogyasztó nincs abban a helyzetben, hogy a két termék árainak és egyéb lényeges tulajdonságainak ismeretében hozza meg döntését. (Vj-1/1998.)

8.36. A mű lényeges tulajdonságának minősül annak címe és fordítása, ezért arról a fogyasztót egyértelműen tájékoztatni kell. Így valamely műnek a korábitól eltérő címmel történő megjelentetése, erre irányuló figyelemfelhívás nélkül alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. (Vj-35/1998.)

8.37. Az utazási szolgáltatás lényeges tulajdonsága az utazás szervezőjének és közvetítőjének felismerhető megjelölése, mert mellőzésük a fogyasztók választási szabadságának korlátozásával jár, továbbá megnehezül azon vállalkozások piacról való kiszorulása, amelyek a piaci versenyben tisztességtelen eszközökkel vesznek részt. (Vj-2/1998.)

8.38. Saját áru lényeges tulajdonságára vonatkozó felsőfokú jelző használata jogellenes, ha az adott piacon az összehasonlítás tárgyi feltételei hiányoznak. (Vj-24/1998.)

8.39. Nem áll fenn a fogyasztó megtévesztése, ha a vásárlói szándék létrejöttében a forgalomba hozatalhoz szükséges engedélyek formális meglétének nincs számottevő szerepe. (Vj-18/1998.)

8.40. Ténylegesen nem alkalmazott (fiktív) árhoz képest ígért jelentős mértékű árengedmény alkalmas a különösen előnyös vásárlás hamis látszatának keltésére. (Vj-22/1998.)

8.41. Különösen előnyös vásárlás hamis látszatát keltheti az azonnali vásárlás esetére kilátásba helyezett árengedmény, ha az nem azonnali vásárlás esetén is jár. (Vj-45/1998.)

8.42. A szolgálai utánzásból álló magatartás – a versenytársi sérelem mellett, attól elkülönítetten – a fogyasztók megtévesztésére is alkalmas lehet, ha a két termék külső megjelenéséből adódó hasonlóságok a fogyasztói döntések meghozatalának folyamatában a fogyasztók megtévesztését okozhatják a Tpv. III. fejezetébe ütközően. (Vj-108/2002.)

8.43. Egy reklámmal összefüggésben folyamatban lévő versenyfelügyeleti eljárás keretében mindenekelőtt fel kell tárnai a reklám fogyasztók által észlelt üzenetét. A reklám üzenetének megállapítását követően kell elbírálni, hogy a reklám alkalmas-e a fogyasztói döntés befolyásolására. E körben figyelembe veendő, hogy egy terméknek (árúnak, szolgáltatásnak) vannak olyan tulajdonságai, amelyek a fogyasztó számára jelentőséggel bírnak. A terméknek a fogyasztók számára jelentőséggel nem bíró tulajdonságaival kapcsolatos pontatlan, hiányos tájékoztatás nem befolyásolja versenyjogilag releváns módon a fogyasztói döntéseket (a fogyasztó szempontjából közömbös tulajdonságokat ugyanakkor nem szokás marketing eszközökkel hangsúlyozni). Ha a reklám alkalmas a fogyasztói döntések befolyásolására, a Versenytanácsnak abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy ez a befolyásolás tisztességtelen, a fogyasztók megtévesztésére alkalmas módon történt-e. (Vj-148/2005.)

8.44. A direkt mail, mint üzleti módszer és mint fogyasztói információforrás hatásának értékelésekor figyelemmel kell lenni arra, hogy a nem hagyományos értelemben vett reklám üzenete – jogi természetét tekintve – szerződési ajánlatnak minősülhet, és az üzenet esetleges tisztességtelen volta – a kiváltott hatás vonatkozásában – a fogyasztó számára nem kívánt szerződéses kapcsolat létrejöttét eredményezheti. A direkt mail módszer – fentiek folytán – egyfajta speciális tájékoztatásnak minősül, amikor is az ajánlat tartalmával, megjelenítési formájával, illetve ezek együttes hatásával szemben fokozott elvárás támasztható. (Vj-18/2006.)

8.45. A megbízó piaci magatartásától elkülöníthető piaci magatartás tanúsítása hiányában az ügynök kifogásolt magatartásáért versenyjogi felelősséggel nem tartozik. Ebben az esetben nem tekinthető másnak, mint a megbízó meghosszabbított karjának, aki az ügynöki tevékenység sajátosságaival mozdítja elő, hogy a megbízó piaci tájékoztatásai eljussanak a

fogyasztókhöz a megbízó és a fogyasztók közötti szerződéses kapcsolat létrejötte érdekében. (Vj-17/2006.)

8.46. A Tpvt. III. fejezetében példálódzóan felsorolt tevőleges vagy tartózkodó magatartásokkal piaci léptékben korlátozható a fogyasztók választási szabadsága. E magatartások törvényi rögzítést azért nyertek, mert kisebb-nagyobb mértékben alkalmasak a verseny kedvezőtlen alakítására azáltal, hogy tisztességtelenül fogyasztókat vonhatnak el a versenytársaktól, amelynek következtében a fogyasztók érdeksérelmén túl, a versenytársaknak jogosulatlan versenyhátránya keletkezhet. Másképpen fogalmazva, ha a törvényi tényállás megvalósult, azaz a kifogásolt piaci magatartást a gazdasági versenyben azzal tanúsítják, hogy megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak, a piaci verseny kisebb-nagyobb mértékben torzulhat, amelynek nagyságát és következményeit a szankcionálás tükrözi. (Vj-17/2006., Vj-40/2006.)

8.47. A fogyasztói döntésben hasonlóan fontos szerepet játszó, egymást kiegészítő információknak vitán felül egyformán jól olvashatóan, egyensúlyban kell lenniük egymással. Amennyiben a reklámozó az egymáshoz tartozó közlések egyensúlyát megbontja, akár az észlelhetőséget, az olvashatóságot bizonytalaná, kétségessé tevő módon, megsérti a versenyjogi tilalmakat. (Vj-39/2006.)

8.48. Versenyjogi szempontból csak a piaci hatást kiváltani képes tájékoztatásoknak van jelentősége. Ennek minősül az automata telefonos szolgáltatás, az Internet, és mindaz az előzetes, széles körben hozzáférhető írásbeli dokumentum (üzletszabályzat, termékismertető, szórólap, stb.), amelynek megismerése az előzetes tájékozódást szolgálja, s költségviseléssel járó kötelezettségvállalást a fogyasztó számára nem keletkeztet. (Vj-84/2003.)

8.49. Versenyjogi követelmény, hogy a reklám szövegének valóságnak kell lenni, másfelől nem hallgathat el az akció megítélése szempontjából jelentős tény, körülményt. A reklámozó által adott tájékoztatás teljes körűsége esetről esetre bírálható el. Az ún. online bannerek esetében, amennyiben az állítás helyes értelmezéséhez szükséges információ egyszeri továbbkattintással minden nehézség nélkül megismerhető, nem lehet jogsértő hiányos tájékoztatásról beszélni. (Vj-170/2006.)

8.50. Az elhallgatás lényegében valótlan állítássá teszi azt a reklámüzenetet, amely szerint már adott összegtől hozzá lehet jutni az áruhoz, amennyiben a kiemelkedően olcsónak tűnő havi részlet egy év után jelentősen megemelkedik. (Vj-170/2006.)

8.51. Kizárólag a kommunikációs eszköz, illetve az információ jellegének értékelésével dönthető csak el, hogy az apró betű használata alkalmas-e a fogyasztók tisztességtelen befolyásolására. Az apró betű teljes értékű tájékoztatásnak minősül, amennyiben a megjelenített tájékoztatásokat a fogyasztónak módja van teljes egészében áttanulmányozni, és az apró betűs információ lényegesen nem módosítja a tájékoztatásban kiemelt módon közvetített üzenetet. (Vj-86/2007.)

8.52. Az, hogy valamely kedvezmény csak akkor vehető igénybe, ha a fogyasztó meghatározott ideig vállalja a szolgáltatás igénybevételét („hűségkedvezmény”), általában olyan lényeges tulajdonságnak minősül, amelynek elhallgatása a fogyasztó döntését érdemben befolyásolja. Ha azonban az ésszerű fogyasztó a szolgáltatás igénybevételére vonatkozó döntésekor nyilvánvalóan hosszabb távú igénybevételben gondolkodik, mint a „hűség” ideje, akkor annak ismeretének hiánya döntését érdemben nem befolyásolhatja. (Vj-172/2006.)

8.53. Abból, hogy a fogyasztónak a „gazdasági versenyben” történő megtévesztése a tilalmazott, az következik, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban a védelem tárgya nem

közvetlenül a fogyasztó, hanem a fogyasztónak az áruk vásárlása tekintetében meglévő döntési szabadsága. A bármilyen módon megtévesztésre alkalmas információ tehát akkor ütközik a Tptv. 8. §-ába, ha az az ésszerűen eljáró fogyasztókat olyan döntésre sarkallhatja, amit a valós információ ismeretében nem hoztak volna meg

- akár úgy, hogy megvásárolnak valamely árut, amelyet egyébként nem vásároltak volna meg;
- akár úgy, hogy nagyobb mennyiséget vásárolnak adott áruból, mint a megtévesztő információ hiányában. (Vj-172/2006.)

8.54. A fogyasztók megtévesztése csak akkor történik a gazdasági versenyben (s így csak akkor sérti a Tptv. 8. §-ának rendelkezéseit), ha a bármilyen módon megtévesztésre alkalmas információ az ésszerűen eljáró fogyasztókat olyan döntésre sarkallhatja, amit a valós információ ismeretében nem hoztak volna. Ebből azonban nem következik az, hogy a megtévesztésre alkalmas reklámot automatikusan jogszerűvé tenné az, ha a fogyasztó a vásárlás helyszínén hozzájut(hat) a valós (teljes körű) információhoz. A megtévesztésre alkalmas reklám által felkeltett fogyasztói igényt ugyanis nem feltétlenül oltja ki a vásárlásban való végső döntést megelőzően kapott valós tájékoztatás. (Vj-191/2007.)

8.55. Az, hogy az igényt felkeltő megtévesztő tájékoztatás és a vásárlást megelőzően megkapott valós információ eredőjeként a fogyasztó olyan döntést hozhat-e, amelyet a reklám ismeretének hiányában nem hozott volna (vagyis megvásárolja az adott árut), nem független attól, hogy a fogyasztó milyen mértékben vélelmezhetette azt, hogy a reklám a döntését befolyásoló minden információt tartalmaz. A tájékoztatás nem teljes körűségére történő utalás abba az irányba mutat, hogy a fogyasztó – még ha fel is keltette a reklám az érdeklődését az adott áru iránt – kevésbé köteleződik el a vásárlásra, mint egy ilyen figyelemfelhívó tájékoztatás hiányában. A fogyasztói elköteleződés mértéke nem független az alkalmazott reklámeszköz áteresztő képességétől: minél nagyobb az áteresztő képesség, annál inkább feltételezheti a fogyasztó, hogy a reklám minden lényeges körülményről tájékoztatást ad. (Vj-191/2007.)

8.56. A valós és teljes körű információnak a vásárlásban való döntést megelőző megismerhetőségének lehetősége sem teszi jogszerűvé az olyan reklámot, amely

- a) valótlan információt tartalmaz vagy
- b) esetében a további információk lényegesen megváltoztatják a reklám által ígérteket vagy
- c) csak a fogyasztók szűk körére, illetve speciális feltételek mellett igaz (az előzőektől eltérő jogértelmezés ugyanis gyakorlatilag szabad utat biztosítana a minden valós alapot nélkülöző reklámok közzétételének). (Vj-191/2007.)

8.57. A megvásárolt termék dobozában elhelyezett termékismertetőben szereplő állítások is alkalmasak lehetnek a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására, amennyiben például egy kúrához több doboznyi termék elfogyasztása javasolt. (Vj-73/2007.)

8.58. A jogsértést kizáró okként nem vehető figyelembe, hogy a reklámállításokat a forgalmazó a külföldi gyártótól vette át. A reklám valóságtartalmáért a reklámozó, adott esetben a terméket a vevőknek kínáló kereskedő felel. (Vj-73/2007.)

8.59. Egy többféle értelmezést is lehetővé tevő állítás megtévesztésre alkalmasságának megítélése kapcsán figyelemmel kell lenni arra, hogy az adott reklámhordozón, az állítással lényegében azonos méretben olvasható volt a helyes értelmezéshez szükséges információ. (Vj-156/2006.)

8.60. Az „akár”, illetve a „maximális” szavak tájékoztatásokban való alkalmazása nem szükségszerűen megvalósuló lehetőséget jelent, azonban a tájékoztatásban megfogalmazott

ígéret szempontjából nem egy elméleti, hanem egy reális lehetőséget kell, hogy jelentsen. (Vj-128/2007.)

8.61. Étrend-kiegészítő termék gyógyhatásának állítása akkor is jogsértő, ha a közlés két részben, egy PR cikkben és egy hirdetésben jelenik meg. A közlés két részének formai elkülönítése mindaddig biztosan nem eredményez elkülönülést az olvasó tudatában, amíg a két részt közvetlenül egymás után olvassa, amíg a PR cikk és a hirdetés ugyanabban a látómezőben jelenik meg. Mind a PR cikk, mind a hirdetés figyelmet felkeltő hatásának fokától függ az, hogy milyen mértékű szétválasztás gyengíti el, illetve szünteti meg a két közlés összekapcsolódását az olvasó tudatában. (Vj-48/2008.)

8.62. Alapvető elvárás, hogy a vállalkozások a tájékoztatásuk lényeges és fő üzenetét körültekintően fogalmazzák meg, figyelembe véve azt is, hogy az apró betűs, illetőleg az egyéb forrásból beszerezhető további információknak a tájékoztatásban betöltött szerepe a fogyasztói döntések szempontjából ténylegesen nem meghatározó. Ebből az alábbiak következnek.

- Önmagában nem tiltott a fő szöveghez képest kisebb betűmérettel szerepeltetett kiegészítő, magyarázó szöveg (lábjegyzet) alkalmazása. A reklámok révén megvalósuló tájékoztatásokkal összefüggésben megfogalmazódó észlelhetőség alapvető kritériuma nem a betűméret különbözősége, hanem alapvetően a reklámhordozó kommunikációs eszközök információátengedő képessége. A reklámokban alkalmazott kisbetűs tájékoztatás észlelhetőségét önmagában az apró betűméret (ha az olvasható) nem zárja ki, feltéve, hogy a fő szöveg és a kisbetűs kiegészítés (lábjegyzet) nem a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas módon kerül egymástól elszakítva közlésre. Nem jogsértő tehát önmagában az, hogy a reklám egyes elemei nagyobb betűmérettel, figyelemfelhívó színnel vagy más megoldással kiemelten kerülnek közlésre – egészen addig, amíg a többféle betűméret nem válik a fogyasztó szempontjából kedvezőtlen információ észlelésének akadályává, amíg a tájékoztatás egyensúlya megbontásra nem kerül, például az észlelhetőséget, az olvashatóságot bizonytalanra, kétségessé tevő módon.
- A reklámot közlétező vállalkozások nem alapozhatnak arra az elvárásra, hogy a fogyasztó olvassa el azokat az apró betűs közléseket is, amelyeket egyébként a reklám észlelésének sajátosságaiból adódóan nem szükségszerűen tekint meg.
- A reklámozónak az azonos formai jegyeket magukon viselő, de különböző reklámeszközökön megjelenő reklámok esetén tekintettel kell lennie az adott kommunikációs eszközök információáteresztő képességére. Ennek figyelmen kívül hagyása azt eredményezheti, hogy például két (formálisan) azonos tartalommal bíró és azonos kivitelezéssel megjelenő reklám közül az egyik (pl. nyomtatott sajtóban megjelent reklám) nem minősül jogsértőnek, míg a másik (pl. az óriásplakát) igen. (Vj-31/2008.)

8.63. A megfelelő szakmai gondosságot tanúsító vállalkozás a fogyasztókat megcélzó, az általa forgalmazott termék népszerűsítését szolgáló, a fogyasztók befolyásolását célzó tájékoztatásainak tartalmát ahhoz a tényhez igazítja, hogy az adott kérdésben lehet tudományos nézetazonosságról beszélni, s a tájékoztatásokat nem valamilyen kellően alá nem támasztott „hit”, személyes meggyőződés szerint határozza meg. (Vj-75/2008.)

8.64. A vállalkozások nemcsak azon fogyasztók vonatkozásában tanúsíthatnak jogsértő magatartást, akik még nem ügyfeleik, hanem azok irányába is, akik már ügyfeleik. A jogsértés (pl. a fogyasztók megtévesztése) a már meglévő ügyfelek vonatkozásában is, ezen ügyfelek döntéseinek tisztességtelen befolyásolása által is megvalósítható. (Vj-88/2008.)

8.65. Nem az elvárható szakmai gondosságnak megfelelően jár el az a vállalkozás, amely a fogyasztók tájékoztatását nem az abban foglaltak megvalósulásához szükséges feltételek teljesüléséhez igazítja. (Vj-88/2008.)

8.66. Önmagában nem ütközik a Tpvt. rendelkezéseibe, ha valamely reklámozott termék az akció teljes ideje alatt nem áll folyamatosan rendelkezésre, a fogyasztói kereslet ugyanis teljes pontossággal nem mérhető fel. A 8.10. sz. elvi állásfoglalásban foglaltakat is figyelembe véve sértheti ugyanakkor a Tpvt. 8. §-ának rendelkezéseit, ha a vállalkozás akárcsak egyetlen áruházában az adott termék:

- a) az akció ideje alatt egyáltalán nem állt rendelkezésre; vagy
- b) az akció kezdetén nem volt elérhető (figyelembe véve, hogy a fogyasztók – éppen a „készlet erejéig érvényes” megszorítás hatására – ésszerűen az akciós időszak első napjaiban kívánják megvásárolni az adott terméket); vagy
- c) az akció kezdetekor rendelkezésre álló mennyisége (induló készlete) irreálisan alacsony volt, és az akció első napjaiban (főszabályként 3. napjáig) elfogyott. (Vj-173/2007.)

8.67. Egy élelmiszerként forgalomba hozható terméknek nemcsak akként lehet gyógyhatást tulajdonítani, ha a reklám közvetlenül a termékkel összefüggésben fogalmazza meg állításait, hanem úgy is, ha a reklám a termék hatóanyagával, összetevőivel kapcsolatban ad tájékoztatást a gyógyhatásról, téve ezt oly módon, hogy a reklám egészének az az üzenete, maga a termék bír gyógyhatással. A fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás fogyasztói döntésekre gyakorolt befolyását a tájékoztatás összhatását szem előtt tartva lehet megállapítani. Ennek megfelelően a termék egyes alkotóelemeire, ezek egészségre gyakorolt hatására vonatkozó tájékoztatás is megalapozza a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására való alkalmasság megállapítását, ha a tájékoztatás a fogyasztók számára összhatását tekintve a termék emberi egészségre gyakorolt hatásáról fogalmaz meg állításokat. (Vj-156/2007.)

8.68. Az ár a fogyasztó számára a versenyző áruk közötti választás során az eligazodást jelentő legfontosabb mérce. Ehhez közvetlenül kötődik az is, hogy a fogyasztók orientálódása során nemcsak adott áru tényleges fogyasztói ára, hanem a számukra biztosított megtakarítás mértéke – azaz valamely árkedvezmény feltüntetése – is jelentős befolyásoló tényező lehet. (Vj-147/2007.)

8.69. A tájékoztatásban használt „akár” szó azt üzeni a fogyasztóknak, hogy az „akár” szóval megjelenő ajánlat nem minden esetben, azaz nem automatikusan érhető el, hanem csak bizonyos korlátozásokkal, feltételek megvalósulása esetén. Nem versenyjogi elvárás tehát, hogy az „akár” szóval felvezetett reklámígéret minden esetben megvalósuljon.

A feltételek megismerhetősége és a feltételek teljesülésének realitása alapján ítélni lehet az „akár” tájékoztatás jogszerűsége. A kiemelt terméktulajdonsághoz kapcsolódó feltételek megjelenítése történhet közvetlenül, vagy közvetett módon. A két megoldás nem egyenértékű a termékek közötti választás, a fogyasztói döntéshozatal szempontjából. Közvetlen megjelenítés esetén azt az ideális helyzetet értjük, amikor ugyanaz a reklámeszköz, egyidejűleg ad tájékoztatást az „akár” szó használatával felvezetett kedvező tulajdonságról, valamint a kapcsolódó feltételek létezéséről és tartalmáról. A fogyasztó számára a közvetlen megjelenítés a kedvezőbb, hiszen ugyanazon a reklámeszközön, egyidejűleg kap tájékoztatást a kedvező tulajdonságról, valamint a kapcsolódó feltételek létezéséről és tartalmáról. A közvetett megjelenítés esetében a fogyasztó csak a kiemelt – általában vonzó, a fogyasztói érdeklődés kiváltására alkalmas – terméktulajdonságról szerez tudomást, a kapcsolódó – jobbára a fogyasztói elérést korlátozó – feltételeket később, további keresés révén éri el. Ennek a csoportnak a esete lehet, amikor maga a reklám kifejezetten felhívja a figyelmet a feltételek létezésére és azok elérhetőségére, de az is lehet, hogy a reklám csak közvetetten utal ezekre. Az a reklámállítás, amely az „akár” fordulatot a

fogyasztó számára jól észlelhetően, a kiemelt terméktulajdonsághoz kapcsolódóan tartalmazza, alkalmas a feltételek közvetett módon történő megjelenítésére. A tájékoztatás üzenetének ugyanis kimondatlanul része, hogy az nem valósul meg minden esetben, azaz annak feltételei vannak. (Vj-77/2007.)

- 8.70.** Az „akár” fordulatot használó reklám megtévesztőnek minősülhet abban az esetben, ha
- a) a tájékoztatást közlétező vállalkozásnak nincs olyan terméke, melyre a hirdetett mérték jellemző,
 - b) a reklámban kiemelten megjelenő – elsősorban ár/árjellegű - főüzenetet a kevésbé hangsúlyosan, elszakítottan megjelenített feltételek lényegesen módosítják,
 - c) a feltüntetett mérték csak szélsőséges esetben, a vizsgált terméktulajdonság tekintetében atipikus fogyasztói kör számára elérhetően érvényesül. (Vj-77/2007.)

8.71. A vizsgált magatartás versenyjogi megítélésakor irányadó megközelítés, ha egy tájékoztatás már megjelenít, kiemel valamely lényeges körülményt, akkor azt pontosan kell tennie, hogy a fogyasztók az egymással összefüggő, egymástól elválaszthatatlan feltételeket egyidejűleg a reklámból megismerhessék. Ebből következően a valós adatokat tartalmazó és előnyös tulajdonságokat kiemelő tájékoztatás is lehet versenyjogi szempontból félrevezető, ha elhallgat olyan információkat, amelyek a közölt tulajdonságok értelmezéséhez elengedhetetlenül szükségesek. (Vj-182/2007.)

8.72. Az integrált kommunikációs kampány, mint eladásösztönző technika alkalmazása nem jelenti azt, hogy a kampány egyes elemei önállóan nem kell, hogy megfeleljenek a jogszabályi előírásoknak. (Vj-81/2008.)

9. §

9.1. Fogyasztó megtévesztő lehet, ha a vállalkozás valamely fogalmat, annak jogszabályban meghatározott jelentéstartalmától eltérően használ. (Vj-28/1999.)

10. §

10.1. A fogyasztói döntést tisztességtelenül befolyásolhatja az olyan módszer, amely a vásárlói klubtagság bővítését munkavállalás lehetősége hamis látszatának keltésével éri el. (Vj-157/1997.)

10.2. Az ügyfélértesítés gyakorlatában sorozatosan elkövetett hiba tiltott üzleti módszer lehet. (Vj-25/1999.)

10.3. A Tpv. III. fejezetének fogyasztó megtévesztést és meghatározott üzleti módszer alkalmazását tiltó rendelkezését a fejezetcím egységbe foglalja, miután mindkét törvényi tényállás megvalósulása alkalmas a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására. A kétféle törvényi tényállás-csoport elhatárolása azon múlik, hogy a kifogásolt magatartás tartalmaz-e fogyasztó megtévesztésre alkalmas elemet, mert ez esetben a kifogásolt magatartás nem a Tpv. 10. §-a szerint minősül, amelynek a megtévesztésre alkalmasság nem törvényi eleme. (Vj-40/2006.)

IV. fejezet
A gazdasági versenyt korlátozó megállapodások tilalma
11. §

11.1. Egy magatartás megítélése nem függ attól, hogy az megállapodás vagy összehangolt magatartás, vagy mindkettő eredményeként alakult-e ki. (Vj-145/2001.)

11.2. A jogsértésnek nem feltétele a megegyezésnek megfelelő magatartást kikényszerítő szankciórendszer kidolgozása. (Vj-145/2001.)

11.3. Versenyjogi szempontból akkor is létrejön egy megállapodás, ha az a polgári jog vagy társasági jog előírásai alapján érvénytelennek bizonyulna. A vállalkozás megállapodásban való részvétele megállapítható, ha a megbeszélésen jelenlevő személy aláírásra nem volt jogosult, de a többi jelenlevő joggal feltételezte, hogy ennek alapján a vállalkozás a megállapodásnak megfelelően fog eljárni. (Vj-145/2001.)

11.4. A Tpv. 11. §-ába ütköző összehangolt magatartásról van szó akkor, ha egy vállalkozás egy vállalkozások közötti megbeszélésen kinyilvánítja a közeljövőben követni kívánt, verseny szempontból releváns üzletpolitikáját. Ilyenkor, kifejezett elzárkózás bizonyítottága hiányában mindazon vállalkozások részesei – esetlegesen különböző mértékben – a versenyellenes összejátszásnak, akik részt vesznek az ülésen, illetve akiknek tudomására jutott versenytársuk bejelentése. (Vj-13/2002.)

11.5. A terméktanács döntésének versenyjogi értékelése kapcsán közömbös az, hogy a kormány által elismert szervezet, közfeladatot is ellát, és nem folytat nyereségorientált tevékenységet, illetve üléseire minisztériumi tisztviselők részvételével kerül sor. (Vj-13/2002.)

11.6. A Tpv. 11. § alá nemcsak a formális határozat vagy ajánlás formáját öltő érdekképviseleti aktusok tartoznak, hanem minden olyan magatartás, döntés, ami a tagvállalkozások versenymagatartását korlátozhatja, torzíthatja. (Vj-73/2001.)

11.7. A vállalkozások társadalmi szervezetének ülésén létrejött megállapodás (összehangolt magatartás) értékelésekor minden esetben vizsgálni kell azt, hogy abban milyen szerepet játszottak a résztvevő tagvállalkozások, illetve maga a szervezet. Az a körülmény azonban, hogy a tagvállalkozások terhére megállapítható a versenyjogsértés, nem zárja ki automatikusan a szervezet versenyjogi felelősségét. (Vj-34/2003.)

11.8. A Tpv. 11. §-ának (1) bekezdése a vállalkozások közös akaratát érvényre juttató, ugyanakkor a vállalkozásokat kötelezni is tudó társadalmi szervezet, köztestület, egyesülés és más hasonló szervezet döntésének versenyjogi marasztalására módot ad, nem feltétlenül szükséges a döntés kialakításában résztvevő vállalkozások egyenkénti eljárás alá vonása. (Vj-75/2001.)

11.9. A vállalkozások társadalmi szervezetei esetében a „döntés” kifejezés jelentése – éppen az értelmezés határait tágító, a Tpv. 11. §-ában foglalt versenykorlátozó magatartás, megállapodás fogalmának rögzítése folytán – nem szűkülhet alakszerűen meghozott, formális határozatra, hanem az a formailag nem is kötelező, de a tényleges magatartást befolyásolni képes ajánlásra is vonatkozik. (Vj-75/2001.)

11.10. Összehangolt magatartásról akkor van szó, ha két vagy több vállalkozás egymással tudatosan együttműködik – anélkül, hogy egymással megállapodást kötnének – annak érdekében vagy azzal a hatással, hogy a verseny kényszerítő nyomásától megszabaduljanak, illetve azt enyhítsék. Az összehangolt magatartásnak nem feltétele közös cselekvési terv részletes kidolgozása. Elegendő a versenytársak közötti olyan tudatos

együttműködés, kapcsolatfelvétel, amelynek célja vagy hatása a versenytársak jövőbeli magatartásának befolyásolása, akár oly módon, hogy előttük egy vállalkozás felfedi jövőbeli piaci magatartását. Ezzel a magatartással a megállapodáshoz hasonlóan kizárják, vagy legalábbis jelentősen csökkentik a versenyfolyamatban benne rejlő, a szereplők egymástól független cselekvése esetén meglévő bizonytalansági tényezőt, mint a hatásos verseny mozgatórugóját. (Vj-114/2002.)

11.11. Nem vehető figyelembe a vállalkozások terhére az a bizonyíték, amiből ugyan következhet a versenyellenes összejátszás, de a magatartás tanúsítására van más ésszerű magyarázat. (Vj-138/2002.)

11.12. Míg a megállapodás (Tpv. 11. § (1) bekezdés) valamely versenykorlátozó magatartás formája, addig annak példálódzóan felsorolt tiltott tartalmát a (2) bekezdés rögzíti. A törvényben nevesített tilalmazott magatartás esetén (Tpv. 11. § (2) bekezdés a)–h) pont) a törvényi nevesítésből az következik, hogy a törvény eleve feltételezte hátrányos versenykövetkezmények bekövetkezhetőségét. (Vj-89/2003.)

11.13. A versenytársak közötti versenykorlátozó megállapodást kizárja a magatartásuktól függetlenül keletkezett versenyhelyzet hiánya. (Vj-100/1998.)

11.14. Minimum árat meghatározó megállapodásra nem lehet mentség az árháború elkerülése. Az „árháború” a stabil piaci körülmények mellett meglévő árversenyhez képest időszakos jelenség, amely akár költség alatti árakat is eredményezhet. Amennyiben ezt nem gazdasági erőfölényben lévő vállalkozás alkalmazza, akkor az éles verseny pozitív jelének tekinthető. A versenyjognak nem feladata az akár „romboló” jelleget is öltő versenytől megvédenie a versenytársakat. A versenyjog rendeltetése a verseny folyamatának védelmén keresztül a fogyasztói érdekek védelme, nem pedig a piacon maradás alanyi jogként való garantálása minden vállalkozás számára. (Vj-145/2001.)

11.15. Egy minimális árakat rögzítő megállapodás megvalósításához nem feltétlen szükséges árat emelni, ahhoz elegendő a már létező – és a küszöbárak megállapításánál nyilvánvalóan tekintetbe vett – árak fenntartása is. (Vj-145/2001.)

11.16. A versenyszabályozás egyik alapvető célja annak elősegítése, hogy a piaci szereplők szabadon és önállóan hozzák meg üzleti döntéseiket. Azon információ-csere rendszerek, melyeknek az a célja vagy hatása, hogy a versenytársak bizonytalan viselkedéséből eredő kockázatokat csökkentsék, ellentétesek ezzel. Az információkartellek versenyellenes hatásainak megítélésénél különösen a következő szempontok a meghatározók:

- az adatok jellege (mire vonatkozik), részletezettsége;
- az adatok „kora” (múltbeli, közelmúlt, jövőbeni);
- az adatáramlás időbeli gyakorisága;
- a piac struktúrája (elsősorban a szereplők száma). (Vj-73/2001.)

11.17. A Tpv. 11. §-át sértőnek minősül, ha a piacon levő vállalkozások a belépővel szemben egymással egyeztetve lépnek fel. Ez egyrészt alkalmas az újonnan belépő által támasztott nagyobb verseny semlegesítésére, másrészt a piacon levők közötti versenyfolyamatban is torzulásokat okozhat, azáltal, hogy a közöttük lévő verseny intenzitásának csökkenését eredményezheti. (Vj-97/2002.)

11.18. A Tpv. 11. §-a (2) bekezdésének e) pontja² szerinti tiltott összejátszás valósulhat meg a versenytársak között az egyazon megbízáshoz kapcsolódó ún. (a) vállalkozói tükörszerződések révén. E tükörszerződésekben a megbízó helyet cserélt a megbízottal

² Korábbi elvi állásfoglalás korigálása: A Tpv. 11. §-a (2) bekezdésének e) pontját a 2005. évi LXVIII. törvény 2005. november 1-jétől hatályon kívül helyezte.

ugyanazon tevékenység végzésére, lényegében ugyanakkora szerződési értékért, ugyanolyan műszaki és egyéb feltételek meghatározása mellett. Az ilyen „tükör” formában készült szerződéstervezeteknek célja egymásnak kölcsönös garanciák nyújtásával csökkenteni a vesztes kockázatát a pályázat ajánlattétele során. (Vj-154/2002.)

11.19. A horizontális árajánlásokat szigorúbban kell megítélni, mint a továbbeladási árra vonatkozó vertikális árajánlatot. A horizontális árajánlatok alkalmasak arra, hogy a piac különböző, egymással versenytársi viszonyban lévő szereplői azt megismerve, egyedi döntésüknél figyelembe vegyék versenytársaik jövőbeni árpolitikáját, és így az ajánlott árak következtében más árak érvényesülhetnek a piacon, mint annak hiányában. (Vj-56/2003.)

11.20. Versenyjogi tilalomba ütközhet, ha olyan vállalkozások hoznak létre objektív gazdasági indokok nélkül konzorciumot, amelyek önállóan is képesek lennének a siker esélyével indulni a közbeszerzési eljárásban, és ezáltal számottevően csökken az egymással versenyző ajánlatoktól várható versenynyomás. (Vj-149/2003.)

11.21. A vállalkozások társadalmi szervezete által ajánlott ár önmagában is versenykorlátozó hatást fejthet ki, mert annak révén a piac egymással versenytársi viszonyban lévő szereplői megismerhetik és egyedi döntéseiknél figyelembe vehetik versenytársaik jövőbeni várható árpolitikáját. (Vj-176/2003.)

11.22. A Tpvt. élesen elkülöníti egymástól a gazdasági versenyt korlátozó megállapodásokat (IV. fejezet) és az összefonódásokat (VI. fejezet). A Tpvt. 23. §-a alapján összefonódásnak minősülő tranzakciók ugyan jellemzően valamely megállapodáson alapulnak, továbbá azok szükségszerűen korlátozzák a gazdasági versenyt (ti. csökken az érintett piacon tevékenykedő vállalkozások száma). Tekintettel azonban arra, hogy a VI. fejezet külön szabályokat ad a piaci struktúra tartós változását jelentő, összefonódásnak minősülő „versenykorlátozó megállapodások”-ra, azok akkor sem vonhatók a IV. fejezet rendelkezései alá, ha a Tpvt. 24. § szerinti nettó árbevételi küszöbszámok alapján létrejöttükhöz nem szükséges a Gazdasági Versenyhivatal engedélye. (Vj-58/2003.)

11.23. A Tpvt. a 30. § (5) bekezdése szerinti az összefonódás megvalósításához szükséges (ún. kapcsolódó) versenykorlátozásokat az összefonódás szerves részeként kezeli. Ezért az összefonódáshoz kapcsolódó versenykorlátozások akkor sem esnek a Tpvt. IV. fejezete alá, ha az összefonódás a Tpvt. 24. §-a alapján nem engedélyköteles. (Vj-58/2003.)

11.24. A Tpvt. 11. §-a alapján vizsgálhatók a vállalkozások konzorcium létrehozatala tárgyában született és a vállalkozások társulásának létrejöttét eredményező megállapodások, ha azok a verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozzák, vagy ilyen hatást fejthetnek, illetve fejtenek ki. (Vj-149/2003.)

11.25. A vevő-eladó kapcsolatokban létrejövő (vertikális) versenyt korlátozó megállapodásban szereplő, a versenyt korlátozó kikötéseken túlmenő, a felek közötti jogviszonyt szabályozó kikötéseket csak akkor lehet értékelni a Tpvt. IV. fejezete alapján, ha azok összefüggésben lehetnek a megállapodás versenyt korlátozó hatásával. Ennek hiányában e kikötések esetleges visszaélésszerűsége a Tpvt. V. fejezetében foglaltak alkalmazásával ítélni meg, ha valamelyik fél gazdasági erőfölényben van. (Vj-30/1997.)

11.26. A franchise megállapodásban szereplő kikötések, melyek indokolatlanul szűk keretek közé szorítják az üzemeltetők áralakítási szabadságát és azon döntését, hogy honnan szerezzék be a franchise tárgyát képező árukat, korlátozzák a márkán belüli versenyt. Különösen fontos a márkán belüli verseny védelme azon a piacon, ahol kevés szereplő tevékenykedik, s közülük a legnagyobb részesedésű vállalkozás szerződését kell megítélni. (Vj-171/2002.)

11.27. Nem terheli versenykorlátozó megállapodásért felelősség az üzletágot átvevő vállalkozást, ha az üzletág eladója továbbra is létező (és így önállóan eljárás alá vonható) vállalkozás maradt. (Vj-186/2004.)

11.28. Piaci magatartásáért nem csak annak a vállalkozásnak kell felelnie, amely tevékenyen részt vett a megállapodás létrehozásában, hanem annak (a leányvállalatnak) is, amely a megállapodás megvalósításában szerepet játszott. (Vj-101/2004.)

11.29. Arra a kérdésre, hogy a magatartás állami, vagy a versenyfelügyeleti eljárás tárgyát képező piaci magatartásnak, döntésnek minősül-e, valamennyi releváns kritérium – a tagokat ki delegálja, azok mennyire tekinthetők függetlennek az őket delegáló, vagy jelölő magán szereplőktől, a közérdekre mennyire kell tekintettel lenni, a döntésnél mennyire és hogyan érvényesül az állami ellenőrzés – együttes hatásának eredményeként adható válasz. (Vj-180/2004.)

11.30. Az a magatartás, amely természeténél fogva magában hordozza a versenykorlátozás lehetőségét, versenykorlátozó célúnak minősül. A döntés célja levezethető annak szövegéből, objektív törekvéseiből, a döntés jogi és gazdasági környezetéből, valamint a felek magatartásából, a versenykorlátozó cél nem függ a felek szubjektív akaratától. A döntés végrehajtásának módja is felfedheti a versenykorlátozó célt, még ha a döntés nem is tartalmaz erre utaló kifejezett rendelkezést. (Vj-180/2004.)

11.31. Abban az esetben, ha a versenykorlátozó cél nem állapítható meg, vizsgálni kell, hogy a magatartásnak van-e tényleges vagy lehetséges versenykorlátozó hatása. Egy döntés akkor versenykorlátozó hatású, ha a tényleges vagy lehetséges versenyre gyakorolt hatásaként ésszerű valószínűséggel várható, hogy az érintett piacon negatív hatást fog gyakorolni az árakra, a kibocsátásra, az innovációra, vagy az áruk és szolgáltatások kínálatára, minőségére. (Vj-180/2004.)

11.32. A Tptv. 11. §-a (2) bekezdésének b) pontjába ütköző reklámkorlátozás megnehezíti, hogy a fogyasztók beazonosítsák a piacon még rendelkezésükre álló megfelelő árukat, szolgáltatásokat, miáltal nőnek keresési költségeik is. A reklámot megengedő szabályok jellemzően megkönnyítik és erősítik a versenyt, növelve ezáltal a fogyasztók ellátottságának reális esélyét. Az így kialakult verseny alacsonyabb árakat, jobb minőséget és ezáltal nagyobb hatékonyságot vált ki és eredményez. A reklámkorlátozás fentiek miatt – jellemzően – korlátozza a verseny szabályainak érvényesülését. (Vj-180/2004.)

11.33. A vállalkozások testületének (pl. egy kamara) versenyjogi felelősségét kizáró állami döntésről van szó, ha valamely állami szervnek korlátozás nélküli joga van a vállalkozások testülete által hozott döntés visszavonására, megváltoztatására, illetve más döntéssel való helyettesítésre, vagyis az állam a döntéshozatali folyamat végeredményét oly módon ellenőrzi, hogy amennyiben az nem felel meg az állami elvárásnak, akkor annak helyébe az állami akaratnak megfelelő tartalmú döntés lép. Az illetékes miniszter törvényességi felügyeleti joga nem minősül ilyen jellegű állami döntésnek. (Vj-60/2006.)

11.34. A vállalkozások testülete (pl. kamara) által kiadott magatartási szabályok (mint döntés) megsértésével kapcsolatos egyedi határozatokra nem alkalmazható a Tptv. – az egyes rendelkezések ezekben tükröződő alkalmazási (végrehajtási) módja azonban segítséget nyújthat az adott rendelkezés valós tartalmának feltárásában, mert

- a) egyrészt felfedheti a versenyt korlátozó célt, még abban az esetben is, ha az adott rendelkezés megfogalmazásából az nem vezethető le teljes bizonyossággal;
- b) másrészt az adott gyakorlatra alapot adó nem teljesen egyértelmű megfogalmazások elbizonytalaníthatják a döntés kötelezettjét abban a tekintetben, hogy tevékenysége sérti-e az adott rendelkezést vagy sem, ami önmagában versenyt korlátozó hatással járhat. (Vj-60/2006.)

11.35. A megállapodás fogalma kapcsán közömbös, hogy a szerződés a kérdéses kikötés megsértése esetére tartalmaz-e szankciót, azt ténylegesen betartották-e, illetve, hogy „véletlenül” (máshonnan származó szerződésminta), vagy hosszas tárgyalás eredményeként foglalták-e szerződésbe. (Vj-26/2006.)

11.36. Nem tekinthető jogszerű ajánlott árnak az a szerződéses rendelkezés, amely ugyan az „ajánlott ár” fordulatot használja, de attól eltérő árak alkalmazását csak az importőr írásbeli beleegyezése esetén teszi lehetővé. (Vj-26/2006.)

11.37. A vállalkozásokat jobb teljesítményre ösztönző kockázatok egyik fontos eleme, hogy nem ismerik a tényleges és lehetséges piaci szereplők szándékait, terveit. A potenciális versenytársak közötti, arra irányuló egyeztetés, hogy mikortól, vagy éppen meddig nem lépnek be egymás hagyományos piacaira, piacfelosztó megállapodásnak minősülve a spontán piaci folyamatok versenyjog-ellenes önérdékű szabályozását jelenti. (Vj-140/2006.)

11.38. Nincs helye versenyjogsértés megállapításának, ha két vállalkozás közötti szerződéstervezet tárgyalásakor rögzítődik ugyan versenykorlátozóként is értelmezhető kijelentés, de utóbb sem a szerződés szövege, sem annak tényleges alkalmazása nem támasztja alá a verseny korlátozását. (Vj-65/2006.)

11.39. A verseny jog által védett alapelveivel ellentétes, versenyjogot sértő a vállalkozások társadalmi szervezetének minden olyan magatartása, amelynek célja, illetve (tényleges vagy lehetséges) hatása a versenytársak közötti szabad verseny, a fogyasztók vállalkozások közötti választása lehetőségének indokolatlan korlátozása, vagy kizárása, valamint azok a magatartások is, amelyek azt célozzák vagy azzal a hatással jár(hat)nak, hogy a társadalmi szervezet e magatartása verseny alakulását befolyásoló tényezővé lépjen elő, például a piacon alkalmazott árak alakulásának vonatkozásában. Az ilyen jellegű, jogszabályi felhatalmazás nélkül tanúsított magatartásokat nem teszi jogszerűvé a tagok érdekei védelmének célja sem, így például az arra történő törekvés, hogy az érintettek egzisztenciális helyzete javuljon. (Vj-36/2008.)

11.40. Az ajánlott árak vállalkozások társadalmi szervezete általi közzététele – kikényszeríthetőség hiányában is – a Tptv.-be ütközik, mivel az ajánlott árak következtében más árak érvényesülhetnek a piacon, mint az ajánlás hiányában. Az ajánlott árak valamennyi érintett számára a bizonyosság egy megfelelő fokát biztosítja a vonatkozásban, hogy a piacon milyen árak érvényesülnek, illetve előreláthatóan miként fog alakulni a piaci szereplők árazási politikája. Az ajánlott árak orientáló hatása következtében a vállalkozások egyéni költségeitől, teljesítményétől, szolgáltatásuk minőségétől függetlenül, indokolatlanul egységesülhetnek az árak. (Vj-36/2008.)

11.41. A vállalkozások a versenynyomás erősödése esetén – költségeiket racionalizálva – akár a piacon korábban érvényre jutó árszint alatt is képesek működni. Azt, hogy a piacon érvényre jutó árak milyen szinten lesznek, csak a kereslet és kínálat által determinált piac tudja eldönteni. Ezért főszabályként, a magasabb piaci árak ily módon történő, versenykorlátozó fenntartásán kívül nincs más közgazdaságilag reális magyarázat az ajánlott minimum szolgáltatási díjtételek megalkotására. (Vj-1/2008)

11.42. Egy vállalkozások szakmai szövetsége által közzétett, a piacon érvényesítendő árakra vonatkozó ajánlás a szolgáltatást igénybe vevők irányába is negatív hatást fejthet ki:

- a) A díjtételek alkalmasak arra, hogy azt sugallják az ügyfeleknek, hogy az ajánlott árak a piacon érvényesülő indokolt árakat tükrözik, s hogy a szolgáltatás önköltsége és szellemi értéke az ajánlott ár közelében van.
- b) Ezenkívül a fogyasztók körében ismertté váló ajánlott díjak azt a képzetet kelthetik a fogyasztókban, hogy nem érdemes más szakembert keresni a mindenütt azonos

vagy hasonló mértékű díjakra tekintettel, vagy azt eredményezhetik, hogy annak a szakembernek a munkáját, aki esetleg mégis alacsonyabb díjat érvényesít – mint olcsóbb szolgáltatást – szakmailag nem megfelelőnek vélik. (Vj-1/2008.)

11. 43. *Összehangolt magatartás esetében a vállalkozások kifejezett megállapodás nélkül működnek egymással együtt. Az összehangolt magatartás megállapításához elegendő a vállalkozások közötti olyan kapcsolatfelvétel, amelynek célja vagy hatása a vállalkozások jövőbeni piaci magatartásának befolyásolása oly módon, hogy a vállalkozások közül egyesek vagy valamennyi vállalkozás felfedi(k) a jövőben követendő piaci magatartásukat, csökkentve ezáltal a versenyfolyamatban rejlő bizonytalanságot, ami a hatékony verseny egyik meghatározó mozgatórugója. Összehangolt magatartásnak minősül különösen a vállalkozás olyan összejövetele való részvétele, amelyen a résztvevő vállalkozások jövőbeni piaci magatartásukra vonatkozó bizalmas információkat közölnek, cserélnek ki egymással, mivel a versenytársak tudomására hozott információkat azok szükségszerűen figyelembe veszik piaci magatartásuk meghatározásakor. A múltbéli adatok cseréje is bírhat ilyen hatással, ha azok nem minősülnek „történelminek”, ha közelmúltbéli adatok cseréjére kerül sor. A piacot jól ismerő szakemberek ezekből az adatokból meglehetősen nagy pontossággal meg tudják jósolni a többi piaci szereplő viselkedését. (Vj-57/2007.)*

11. 44. *A jogsértés Tptv. 11. §-a alapján történő megállapításához nem szükséges a jogsértő magatartás hatásának bekövetkezése, ehhez – amint azt maga a Tptv. 11.§-ának (1) bekezdése is egyértelműen megfogalmazza – elegendő a cél vagy az alkalmasság bizonyítása. A vállalkozások közötti versenykorlátozó megállapodás, az összehangolt magatartás és a vállalkozások társulásának döntése olyan súlyos jogsértés, hogy ezeket a Tptv. nemcsak tényleges hatás, hanem már a célzat, illetve a lehetséges hatás esetében is versenyjogi eszközökkel üldözni rendeli. (Vj-57/2007.)*

11.45. *A bizományosi szerződés jogi természete értelmében a bizományos a saját nevében, de a megbízó javára köt a továbbiakban szerződést, ezért a termékek árának meghatározására irányuló rendelkezések a megbízó jogos érdekérvényesítésének részét képezik. Az ügylet teljesítése során a bizományos nem minősül a megbízótól teljes mértékben független piaci szereplőnek, ezért a bizományosi megállapodás keretében megfogalmazott „ártartási” követelmény nem képes a gazdasági verseny káros befolyásolására vagy torzítására. A bizományosi megállapodás keretében megfogalmazott ártartási követelmény elvben sem alkalmas a Tptv. 11. §-ában szereplő tilalom megsértésére. (Vj-166/2006)*

11.46. *Tekintettel arra, hogy a Tptv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint már azon megállapodás is versenyjogi tilalomba ütközik, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet ki, a kifogásolt szerződések pusztán azon az alapon, hogy azok betartását az eljárás alá vont nem ellenőrizte, nem elegendő indok a versenytorzítás kizárására. Az a körülmény, hogy az eljárás alá vont nem presszionálta az egyes üzemeltetőket, nem jelenti azt, hogy a vonatkozó szerződéses rendelkezés, megállapodás ne lett volna érvényben. (Vj-7/2008.)*

11.47. *Az EU és magyar gyakorlat szerint a versenykorlátozó célzat keretén belül a megállapodás természetét, „szokásos”-tipikus következményeit kell vizsgálni, nem pedig a vállalkozások szubjektív szándékait bizonyítani. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a szándékok ismertsége esetén ne lehetne azokat a célzat kapcsán bizonyítékként felhasználni. A gazdasági kontextus feltárásának egyik eleme lehet a felek motiváltságának tisztázása. Különösen igaz ez a Tptv. szövegezése esetén (célzat, hatással lehet, hatás). Továbbá az EU Bíróság ítélezésének elismert tétele szerint az, hogy egy megállapodásnak a versenykorlátozó célzaton túl más, legitim célja is van, nem jelenti azt, hogy a jogsértés célzat alapon ne lenne megállapítható. (Vj-18/2008.)*

13. §

13.1. A nagykereskedő-eladóként és kiskereskedő-vevőként (viszonteladóként) megállapodást kötő felek a Tpvt. 13. §-ának (2) bekezdése szempontjából nem minősülnek egymás versenytársainak, akkor sem, ha a nagykereskedő közvetlenül is értékesít végfelhasználóknak. (Vj-81/2003.)

13.2. Az azonos jellegű áruk (pl. személygépkocsik) teljes választékának forgalmazására vonatkozó vertikális megállapodások esetében a csekély jelentőség szempontjából az egyes választékokból való átlagos részesedésnek van jelentősége, függetlenül attól, hogy az egyes választékok a végső fogyasztó szempontjából azonos árupiacához tartozónak minősülnek-e vagy sem. (Vj-81/2003.)

13.3. A Tpvt. 13. §-a (2) bekezdésének a) pontja az olyan megállapodásokra alkalmazandó, amelyek pusztán az árak meghatározására irányulnak, és így céljukban és hatásukban – bármiféle előny nélkül – kizárólag versenykorlátozást érvényesítenek. A közös beszerzésre vonatkozó megállapodás – jöllehet egységesülő vételi árakat eredményezhet – nem ilyen jellegű, ezért azt a Tpvt. 13. §-a (2) bekezdésének a) pontja nem zárja ki a csekély jelentőségű megállapodások közül. (Vj-176/2003.)

13.4. *A jogsértés megállapítása szempontjából a Tpvt. 13. §-a (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti – azaz az ármeghatározó, illetve piacfelosztó - versenykorlátozó megállapodás esetén sem a piaci részesedés meghatározásának, sem magának az érintett piacnak a meghatározása nem szükséges. (Vj-195/2007.)*

14. §

14.1. Ha az eladó és viszonteladó között létrejött (vertikális) versenyt korlátozó megállapodás a viszonteladót korlátozza piaci tevékenységében, akkor a két résztvevő együttes piaci részesedését kifejező hányados

- nevezője azon földrajzi terület (Tpvt. 14. § (3) bekezdés a) pont) teljes forgalma, amelyen a viszonteladó tevékenykedik;
- számlálója pedig az eladónak az adott földrajzi területre irányuló teljes, viszonteladói áron számított forgalma, növelve a viszonteladó által más eladóktól beszerzett helyettesítő áruk forgalmával. (Vj-57/1998.)

14.2. Az érintett piac meghatározása eszközül szolgál ahhoz, hogy a vizsgált cselekményt megvalósító vállalkozás(ok) versenytársai beazonosíthatóvá váljanak. Közbeszerzési eljárásokkal vagy más versenytárgyalásokkal kapcsolatos jogsértések esetén a piac meghatározása során csak azokat a vállalkozásokat kell figyelembe venni, amelyek képesek egy ajánlattevő magatartását ténylegesen befolyásolni. A közbeszerzési eljárásokon, illetve egyéb versenytárgyalásokon részt vevő vállalkozás befolyása az eljárás kimenetelére (azaz a piaci hatalma) azzal arányos, hogy hány olyan másik vállalkozás van jelen, amelyik önálló ajánlattételre jogosult. Az ebből eredő piaci hatalmat kielégítően jelzi a piaci részesedésnek az önálló ajánlattételre jogosult vállalatok száma alapján kiszámított nagysága, azaz két vállalkozás esetén 50-50 %, három vállalkozás esetén egyaránt 33,3 %, négy vállalkozás esetén egyenként 25 %, és így tovább. (Vj-154/2002.)

15. §

15.1. Egymástól függetlennek kell tekinteni azokat az állami irányítású vállalkozásokat, amelyek piaci magatartásuk meghatározásában önálló döntési joggal rendelkeznek. Egy állami irányítású vállalkozás versenyjogi értelemben akkor rendelkezik önálló döntési joggal, ha egy konkrét piaci magatartás vagy döntés tekintetében autonóm piaci szereplőnek számít, mert e magatartás kialakításában, illetve a döntés meghozatalában nem az állami tulajdonosi jogokat gyakorló intézmény, szerv akarata, utasítása jelent meg. Versenyjogi értelemben nem függetlenek azok az állami irányítású vállalkozások, amelyek egy konkrét piaci magatartás kialakítása vagy az erre irányuló döntés meghozatalakor az állami tulajdonosi jogokat gyakorló intézmény, szerv akarata, utasítása szerint jártak el. (Vj-45/2002.)

15.2. *A Tpv. 15. §-ának (3) bekezdése a többségi állami tulajdonban lévő vállalkozások függetlenségére speciális szabályt ad. A fenti törvényhely szerinti „önálló döntési jog” fogalmát a Tpv. nem definiálja, azonban az nem értelmezhető másként, mint úgy, hogy az állam képviseletében a tulajdonosi jogokat gyakorló szerv nem él meglévő irányítás jogával, így a többségi tulajdonában lévő vállalkozás tőle (és így értelemszerűen a többi többségi állami tulajdonú vállalkozástól is) függetlenné válik. Az állami többségi tulajdonú vállalkozások egymástól való függetlenségének másik esete – [figyelembe véve a Tpv.-nek a 15. § (3) bekezdése által hivatkozott 27. § (3) bekezdését is] az, amikor két vállalkozás nem azonos – az előzőek szerinti értelemben – önálló döntési joggal rendelkező gazdasági egységhez tartozik. A „gazdasági egység” fogalmát szintén nem határozza meg a Tpv. A Tpv. 27. §-ának (3) bekezdése alkalmazásában az ugyanazon állami holding vagy más irányítási centrum alá tartozó vállalkozások együttese értendő. (Vj-55/2009.)*

17. §

17.1. A jogalkalmazási gyakorlat szerint a párhuzamos jogalapon folyó eljárásokban az EK-Szerződés 81. cikkének (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezések elsőbbséget kapnak a nemzeti jog rendelkezéseihez képest. Ez azt is jelenti, hogy függetlenül attól, hogy a vállalkozások társulásának döntése jogsértő lenne-e a nemzeti jog alapján, már a versenykorlátozás megállapíthatósága szempontjából is (Szerződés 81. cikkének (1) bekezdése) a közösségi jog rendelkezései tekintendők irányadónak. Az esetben, ha a Szerződés 81. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában a vizsgált döntés nem tiltott, az adott időszakra már nem indokolt külön a nemzeti jog alapján való mentesülés-vizsgálat, mivel ennek eredménye nem állhat ellentétben a Szerződés 81. cikkének (3) bekezdése alapján lefolytatott vizsgálat eredményével. Az esetben, ha valamely magatartás a Szerződés 81. cikke alkalmazásában tiltottnak minősül, a nemzeti jog alapján lefolytatott eljárás nem vezethet más eredményre, mivel a nemzeti versenyhatóságnak (bírósnak) a 81. cikk (1) bekezdése értelmében követnie kell a közösségi jogot. (Vj-180/2004.)

V. fejezet

A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalma

21. §

21.1. A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés objektív kategória, vagyis míg a polgári jogi viszonyokban – így a szerződési jogban is – úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható (Ptk. 4. § (4) bekezdés), addig a versenyjogi elbírálás alá eső erőfölényes vállalkozások magatartásának jogellenességéhez nincs szükség felróhatóságra,

illetve megítélésük sem az általában elvárható magatartáshoz igazodik. Az erőfölényes vállalkozások – éppen jelentős piaci hatású, adott esetben nagyszámú piaci partnert érintő szerződéseik, és ezáltal a versenyt (a közérdeket) széleskörűen érintő negatív piaci hatás miatt – az átlagos piaci erejű vállalkozásokhoz képest fokozott felelősséggel bírnak. (Vj-126/2000.)

21.2. A vevői erőfölénnyel való visszaélés káros jóléti hatása abban jelenik meg, hogy a versenyzői állapothoz képest az erőfölényben lévő vállalkozás visszafogja a felhasználását valamely olyan termékből, amelyet ő maga inputként alkalmaz. Ezáltal az output piacon is kisebb lehet a kibocsátás a versenyzői állapothoz képest. (Vj-41/2002.)

21.3. Az egyik piacon fennálló monopolhelyzettel a különálló, de kapcsolódó piacokon is vissza lehet élni oly módon, hogy a vállalkozás egyik piacon fennálló erőfölényes helyzetét kiterjeszti egy másik szomszédos piacra, ahol egyébként helye lehetne versenynek, illetve amely tevékenységet rajta kívül más vállalkozó is elláthatna, hasonló vagy akár még nagyobb hatékonysággal. (Vj-176/2001.)

21.4. Tisztességtelenül megállapítottnak (túlzottan magasnak) minősülhet az ár, ha a gazdasági erőfölényben levő vállalkozás a korábban érvényesített árát nagyobb mértékben emeli, mint azt a gazdálkodási körülményeiben objektíve bekövetkezett változások indokolják. (Vj-17/1998.)

21.5. Ha a gazdasági erőfölényben levő termelő kiskereskedők részére történő értékesítésre nagykereskedelmi egységet hoz létre, és más nagykereskedőket nem, vagy csak a nagykereskedelmi árrés megosztásával szolgál ki, ez a magatartása akkor nem minősül visszaélésszerűnek, ha az nem veszélyezteti a végső fogyasztók ellátását, vagyis ha a termelő az érintett földrajzi piac egészén el tudja látni a kiskereskedőket a szakmában szokásos módon. (Vj-63/1997.)

21.6. Nem minősül gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek, ha a vállalkozás a még nem gazdasági erőfölényes helyzetben kötött szerződésben biztosított jogával élve okoz hátrányt szerződéses partnerének, függetlenül attól, hogy a hátrányokozás az időközben kialakult gazdasági erőfölényes helyzetben következik be. (Vj-124/1998.)

21.7. Tisztességtelenül megállapítottnak (túlzottan magasnak) minősül az ár, ha meghaladja a vállalkozás gazdaságilag indokolt költségei és a befektetés adott szakmát jellemző kockázatával arányban álló hozam alapján adódó („tisztességes”) nyereség összegét. (Vj-175/1998.)

21.8. A vállalkozás főszabályként nem él vissza helyzetével, ha a korábbihoz képest kisebb kedvezményt ad a szolgáltatásaiért járó alaplíjából. (Vj-24/2002.)

21.9. A versenyfelügyeleti eljárásban vizsgálható, hogy egy kábeltelevíziós vállalkozás milyen módon kapcsolja össze az egyes programokat programcsomagokká, vagyis, hogy a programcsomagok kialakítása (átalakítása) a fogyasztók igényeihez igazodóan történik-e, vagy a vállalkozás számára jelent indokolatlan előnyt. A Gazdasági Versenyhivatal azonban nem szólhat bele oly mértékben a kábeltelevíziós vállalkozások üzletpolitikájába, hogy konkrétan meghatározza a programcsomagok összetételét. (Vj-64/2004.)

21.10. A megvalósított (megvalósítani tervezett) beruházások – az amortizáción keresztül – a hasznosítás éveire elosztva jelenhetnek meg jogszerűen az árban. Az a körülmény, hogy a számviteli szabályok szerint alacsony beruházási összeg esetén, mód van a beruházást annak évében elszámolni költségként, nem változtat azon a tényen, hogy a beruházott eszközök több éven át használhatók. (Vj-93/2003.)

21.11. Az üzleti viszony létrehozásához kötődő ügyekben két jogilag védett érdek között kell egyensúlyt találni. Egyfelől az erőfölényben levő vállalkozást is megilleti a tulajdonnal való rendelkezés. Másfelől a versenyjog előírásai bizonyos többlet kötelezettségeket róhatnak a gazdasági erőfölényben lévő vállalkozásokra, a hatékony verseny fenntartásához fűződő közérdek védelme érdekében. A Tptv. 22. §-ának értelmében gazdasági erőfölényes helyzetben lévő vállalkozás akkor marasztalható el az üzleti kapcsolat létrehozásától/fenntartásától való elzárkózás miatt, ha:

- azt nem tudja az objektív, üzletileg ésszerű indokkal megmagyarázni; és
- a konkrét vállalkozásokat ért érdeksérelem mellett, a piacon folyó versenyre, annak hatékonyságára is érezhetően negatív hatással jár. (Vj-10/2002.)

21.12. Egy piaci szereplő kizorítása csak akkor versenyellenes, ha ennek eredményeként a hatékony piaci verseny csorbul. Nincs erről szó, ha egy nagykereskedelmi piaci szereplő kiesését követően a fogyasztók sem közvetlen, sem közvetett negatívumokkal nem számolhatnak. A versenyjog nem a piaci szereplők létezését, hanem a hatékony, a fogyasztók számára a lehető leghasznosabb kimenetet produkáló versenyt garantálja. (Vj-10/2002.)

21.13. Egy vevő-eladó viszonyban senkinek sincs versenyjogi megalapozással joga vagy védett pozíciója ahhoz, hogy egy meghatározott, kedvezményes kondíciójú, vagy éppen kizárólagos szerződéses kapcsolatot, szolgáltatást igénybevevő vállalkozásként a saját akarata szerint létrehozzon vagy fenntartson. Indokoltnak tekinthető a piaci kapcsolat létrehozásától vagy folytatásától való elzárkózás abban az esetben, ha az a vevő szempontjából a hatékonyság növelését, vagy egy korábbi nem megfelelően teljesítő vállalkozás új vállalkozással történő helyettesítését célozza. (Vj-41/2002.)

21.14. A túlzottan alacsony ár alkalmazása esetén szorosan összefügg a gazdasági erőfölényes helyzet és a visszaélésszerű magatartás egyik szükséges tényállási eleme, a piacról való kizorításra való alkalmasság, mert mindkettő függvénye annak, hogy

- van-e elég forrása a vállalkozásnak arra, hogy az alacsony árból fakadó veszteségeit a versenytársak piacról való kizorulásáig viselje;
- a piacralépés természetes korlátai elégségesek-e ahhoz, hogy az ár felemelése után a versenytársak ne tudjanak visszalépni a piacra, illetve csak azt követően amikor a vállalkozás kompenzálta korábbi veszteségeit. (Vj-76/1999.)

21.15. A jogellenesnek minősülő túlzottan alacsony (felfaló) ár megállapíthatóságának szükséges feltétele az, hogy az alkalmazott ár az azt érvényesítő vállalkozás számára veszteséget eredményezzen. (Vj-56/2001.)

21.16. Nem minősül gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek, ha a túlzottan alacsony árat a vállalkozás olyan rövid ideig érvényesíti, hogy ennek folytán a túlzottan alacsony ár nem alkalmas a versenytársaknak érintett piacról való kizorítására. (Vj-10/1997.)

21.17. Indokolatlanul akadályozza a piacralépést, ha a kereskedő csak akkor formálhat jogot egy bizonyos mértékű kedvezményre, ha a szállító versenytársaitól, vagy versenytársai egy részétől nem vásárol az adott termékkel versengő árut. (Vj-73/2001.)

21.18. Ha egy erőfölényes vállalkozás olyan magatartást folytat, amely egy versenytárs kizorítására irányul, az akkor is visszaélésnek minősíthető, ha az végül is nem vezet sikerre. (Vj-78/2003.)

21.19. Egy piaci szereplő kizorítása csak akkor versenyellenes, ha ennek eredményeként a hatékony piaci verseny csorbul. Nincs erről szó, ha egy piaci szereplő kiesését követően a fogyasztók sem közvetlen, sem közvetett negatívumokkal nem számolhatnak. A versenyjog

nem a piaci szereplők létezését, hanem a hatékony, a fogyasztók számára a lehető leghasznosabb kimenetet produkáló versenyt garantálja. (Vj-10/2002.)

21.20. A versenyhatósági beavatkozás elengedhetetlen feltétele a fogyasztói érdekek sérelme, mely egymástól eltérő módon jelentkezhet a gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek a Tpvt. szerinti két alapesetében, a kizsákmányoló és a versenyt korlátozó magatartások esetében.

- a) A kizsákmányoló típusú visszaélések – azok jellegéből adódóan – rövid távon szükségszerűen hátrányosak a fogyasztóknak, ugyanakkor az elkövető vállalkozásnak a kizsákmányolásból fakadó többletjövedelme ösztönözheti új vállalkozásoknak az adott piacra történő belépését, amiből fakadó verseny erősödés hosszabb távon kedvező lehet a fogyasztók részére. Ilyen esetekben ezért azt kell mérlegelni, hogy az esetlegesen bekövetkező jövőbeli előny indokolja-e azt, hogy a fogyasztókat az adott időszakban ért hátrány versenyjogi következmények nélkül maradjon.
- b) A versenyt korlátozó tartalmú visszaélések közül azok, amelyek a fogyasztóknak nyújtott előnyökön alapulnak, rövid távon értelemszerűen nem hátrányosak (sőt kifejezetten előnyösek) a fogyasztók számára. Ugyanakkor, a versenytársak visszaszorulása a verseny csökkenéséhez vezethet, ami hosszabb távon hátrányos a fogyasztóknak. A versenyjogi dilemma az ilyen esetekben lényegében az ellenkezője az a) pontban megfogalmazottnak. Nevezetesen: milyen feltételek mellett indokolt versenyjogi eszközökkel elvenni a fogyasztóktól az előnyt azon az alapon, hogy valamikor, esetleg azt meghaladó hátrányt szenvedhetnek el. (Vj-42/2006.)

21.21. A valamely hálózathoz (vagy más erőforráshoz) való hozzáférés megtagadásának a 21.11. sz. elvi állásfoglalás szerinti versenyjogi értékelésekor, annak nem csak rövid távú (statikus) versenyhatásait kell vizsgálni, hanem az esetlegesen hosszabb távon jelentkező (dinamikus) versenyhatásokat is mérlegelni kell. Így azt is, hogy ha az erőforráshoz az eljárás alá vont vállalkozás beruházás révén jutott, akkor a megtagadás indokolatlannak minősítése, ami a hozzáférés előírását is jelentheti, csökkentheti a beruházás hozamát. Ez pedig nem csak az érintett vállalkozás(ok) beruházási hajlandóságát mérsékelheti, hanem más vállalkozásokat is abba az irányba terelhet, hogy beruházás helyett inkább „hozzáférés”-re építsék tevékenységüket. A beruházási hajlandóság csökkenése viszont az adott piacon a verseny intenzitásának csökkenéséhez vezethet. (Vj-126/2007.)

21.22. Az erőforráshoz való hozzáférés biztosításától való (direkt) elzárkózás Gazdasági Versenyhivatal által történő megállapítása esetén az elzárkózó vállalkozásnak lehetősége lenne olyan prohibitív (visszatartó) árat felszámítani a hozzáférés ellenértékéért, amely (indirekt módon) a direkt elzárkózással azonos hatást váltana ki. Az ilyen árat a Gazdasági Versenyhivatal – mint tisztességtelenül megállapított (túlzottan magas) árat – elvileg a Tpvt. 21. § a) pontjába ütközőnek minősítheti. A hazai és a nemzetközi versenyfelügyeleti gyakorlat tapasztalatai alapján azonban túlzottan magas ár csak kirívó esetekben állapítható meg, és még az esetleges megállapítás esetén sincs mód arra, hogy a Gazdasági Versenyhivatal a jövőben alkalmazandó árat meghatározza. Ezért, ha valamely áru árának keretek között tartására tartósan igény merül fel, az ésszerűen állami szabályozással oldható meg. (Vj-126/2007.)

21.23. Adott megkülönböztető magatartás Tpvt. 21. § g) pontjába ütközéséhez a következő körülményeket szükséges vizsgálni: (i) azonos jellegű ügyletek között történt-e a megkülönböztetés, (ii) okozott-e versenyhátrányt az üzletfeleknek, (iii) indokolatlan volt-e. (Vj-7/2007.)

21.24. *A gazdasági erőfölényben lévő vállalkozás sincs elzárva attól, hogy a versenyben olyan eszközöket vegyen igénybe, amelyek közül egyesek hátrányosak lehetnek*

versenytársai, vagy a vállalatcsoporthoz tartozó másik cég versenytársai számára. Önmagában az erőfölény fennállása nem teszi indokolttá azt, hogy az ilyen vállalkozás által alkalmazott mindenféle versenyesszköz használata jogsértőnek minősüljön, pusztán azért, mert azok alkalmazása hátrányt jelent a versenytársak számára. (Vj-136/2008.)

Gazdasági erőfölény

22. §

22.1. A vállalkozás az áruját helyettesítő áru beszerzéséből kizárt – az áru összes fogyasztójának csak kisebb hányadát kitevő – fogyasztói csoporttal szemben akkor van erőfölényben, ha módja van e fogyasztói csoport felé az általánostól eltérő, diszkriminatív ár- és üzleti feltételeket alkalmazni. Ennek hiányában piaci helyzetét ugyanis a fogyasztók nagyobb hányadának választási lehetősége határozza meg. (Vj-15/1997.)

22.2. Adott mezőgazdasági termék piacán kialakult túlkínálat önmagában nem hozza gazdasági erőfölényes helyzetbe az adott terméket feldolgozás céljából vásárló vállalkozás(ok)at. (Vj-124/1998.)

22.3. A gazdasági erőfölény vizsgálatokor figyelembe kell venni, hogy van-e olyan vállalkozás, mely az érintett terméket helyettesítő árut az érintett földrajzi piacon ugyan nem kínál, de ésszerű időn belül, megfelelő áron képes lenne a fogyasztók számára szolgáltatni. Amennyiben piacralépése rövid időn belül, kellő mértékben valószínű, úgy adott vállalkozást az érintett piac szereplőjének kell tekinteni. Amennyiben piacralépése nem tekinthető azonnalinak, úgy az erőfölény kapcsán lehet potenciális versenytársként értékelni. Bármelyik megoldást választjuk is, a végeredmény azonos: az ilyen vállalkozás versenynyomást kifejtve korlátozhatja a vizsgált vállalkozás piaci viselkedését. (Vj-57/2003.)

22.4. A Tpv. alapján a gazdasági erőfölény lényege a független piaci viselkedés lehetősége. Az illegálisan szolgáltató által ellátott vállalkozásoknak nemhogy máshoz fordulási lehetősége van, hanem az egyenesen törvényes kötelessége. Az illegális tevékenységnek nem lehet legális, versenyjogi eszközökkel védendő piaca. (Vj-57/2003.)

22.5. A felek közötti tartós szerződéses jogviszony során bekövetkezett vélt vagy valós sérelem esetén nem az elkövetés időpontjában, hanem a szerződéskötés időpontjára visszavetítve kell értékelni az erőfölényt. Ha a szerződés rendelkezései hozzák később kiszolgáltató helyzetbe a vállalkozást, akkor pusztán emiatt nem állapítható meg a másik szerződő fél gazdasági erőfölényes helyzete. (Vj-57/2003.)

22.6. A gazdasági erőfölény objektív, a piac szerkezetéből, nem pedig a felek által szabad akaratukból megkötött szerződés egyes rendelkezéseiből levezetendő jogi kategória. A tartós üzleti kapcsolatot eredményező szerződések esetében mindig felvethető valamelyik fél kiszolgáltatótsága, e helyzetet azonban a versenyjog önmagában nem minősíti gazdasági erőfölénnyé. (Vj-2/2003.)

22.7. A jogszabályból eredő ellátási kötelezettség nem zárja ki az erőfölényt – sőt éppen ellenkezőleg ilyen tartalmú szabályozásra a gazdasági erőfölény megléte ad okot. E kötelezettség legfeljebb bizonyos típusú – elsősorban a fogyasztók kizsákmányolására alkalmas – visszaélésekkel szemben nyújthat védelmet. A máshoz fordulási lehetőség sem jelentheti az erőfölény cáfolatát, hiszen ezzel a gazdasági erőfölény a – valóságban ritkán előforduló – monopólium vagy monoposzónium esetére szűkülne le. (Vj-176/2001.)

22.8. A vállalkozások közötti bizonyos fokú verseny léte nem zárja ki a közös erőfölény megállapítását. A közös erőfölény fennállásához elsőként azt kell bizonyítani, hogy az

egymástól jogilag független vállalkozásokat olyan speciális kapcsolat, érdekkötés fűzi össze, amely miatt azok között érdemi versenyre nem kerül sor, lényegében azonos piaci magatartást folytattak vagy fognak várhatóan folytatni. (Vj-126/2001.)

22.9. A közös erőfölény megalapozásához szükséges feltételként megkívánt kapcsolatok alapulhatnak különösen irányítási viszonyon, megállapodáson, strukturális viszonyon és ún. oligopolisztikus interdependencián. Az oligopolisztikus interdependencia azt jelenti, hogy a piacon minden egyes szereplő tisztában van azzal, hogy piaci stratégiája a többi szereplő piaci stratégiájától függ. Az oligopolisztikus interdependencián alapozódó közös erőfölény kialakulásának alapvetően két feltétele van: (1) olyan tényezők, amelyek alapján a vállalkozások egyként való viselkedése várható, (2) olyan tényezők, amelyek egyébként lehetővé teszik a tagok számára, hogy a piacon másoktól függetlenül viselkedjenek, pl. szabadon emelhessék áraikat. Ilyen feltételek mellett a piacot egyszerre jellemzi az oligopólium-tagok közötti érdemi verseny hiánya, valamint az oligopóliumon kívüli vállalkozások által támasztott verseny hiánya. Mindez arra ösztönzi az adott vállalkozásokat, hogy „egyként viselkedjenek”, akár külön kartellként értékelhető összjátékos nélkül is. (Vj-126/2001.)

22.10. Ahhoz, hogy egy egyébként nem erőfölényes vállalkozás valamely ügyletei vonatkozásában erőfölényesnek legyen tekinthető, szükséges ezen ügyletek kapcsán egy elkülönülő „al-piac”, („utópiac”) létének bizonyítása, illetve az állítólagosan erőfölényes vállalkozás egyébként is erős piaci pozíciója mellett, a termékek olyan speciális tulajdonsága, vagy egyéb olyan körülmények léte, melyek az egyébként létező helyettesítő áruk vásárlására való átállást adott esetben objektíve jelentősen nehezítik, vagy lehetetlenné teszik. (Vj-2/2003.)

22.11. A vevői erőfölény vélelme esetében vizsgálni kell, hogy az eladó:

- adott árut milyen további vevők részére tud értékesíteni;
- adott áru előállításához szükséges eszközöket milyen más gazdasági tevékenység végzéséhez képes rövid időn belül, számottevő többletköltség nélkül átállítani (kínálati helyettesítés);
- milyen feltételek mellett léphet ki az érintett piacról. (Vj-41/2003.)

VI. fejezet

A vállalkozások összefonódásának ellenőrzése

23. §

23.1. Ha a részvényeket (üzletrészeket) több vállalkozás (pl. konzorcium keretében) közösen vásárolja meg, de ezek között van olyan vállalkozás, amely a jövőben a részvények (üzletrészek) többségével rendelkezik majd, akkor ez a vállalkozás szerez kizárólag irányítást, feltéve, hogy nincs olyan megállapodás a vállalkozások között, mely szerint az irányítási jogokat fentiek ellenére közösen gyakorolják. (Vj-119/1997.)

23.2. Ha a vállalkozás egy tőle független másik vállalkozás feletti irányítási jogát a jövőben egy további vállalkozással közösen kívánja gyakorolni, akkor ehhez – mint közös irányításszerzéshez – a Gazdasági Versenyhivataltól engedélyt kell kérni akkor is, ha a két vállalkozás együttesen nem rendelkezik majd több jogosítvánnyal, mint a korábban egyedül irányító vállalkozás. (Vj-26/1997.)

23.3. Ha a vállalkozás jogszerűen irányítási joggal rendelkezik a másik vállalkozás felett, akkor az irányítás módjának megváltozását eredményező tranzakció nem minősül a két vállalkozás közötti összefonódásnak. Így nem összefonódás, ha olyan vállalkozás szerzi

meg az üzletrészek, részvények, szavazati jogok többségét, amely azt megelőzően már rendelkezett a vezető tisztségviselők többségének kijelölése jogával. (Vj-31/1998.)

23.4. Ha a részvényeket (üzletrészeket) több vállalkozás konzorcium keretében közösen vásárolja meg, de a konzorciumi szerződésben a vásárlást követő időszakra kifejezetten rendelkeztek az egyes tagok tulajdonosi önállóságáról – akkor nincs közös irányításszerzés. (Vj-19/1998.)

23.5. Összefonódásnak minősül, ha a közös irányítók egyike egyedüli irányítást szerez. Az egyedüli irányítást megszerző vállalkozásnak utóbb már nem kell tekintettel lenni korábbi irányító társára (társaira), vagyis olyan változás történik az irányításban, amely hatással lehet az irányítása alá kerülő piaci szereplők magatartására. Ezért, ha az egyedüli irányítást megszerző vállalkozás egy vállalkozáscsoport tagja, akkor az egyedüli irányítás alá kerülő vállalkozás e csoport tagjává válik, ami növelheti a koncentrációt, illetve befolyással lehet a vertikális kapcsolatokra. (Vj-146/1999.)

23.6. Közös az irányítás, ha a vállalkozásnak csak két tulajdonosa van, és azok között egyenlően (50-50 százalékban) oszlanak meg a szavazati jogok, feltéve, hogy a vállalkozás döntési fórumainak működési rendje az egyenlőséget nem bontja meg valamelyik tulajdonos javára. (Vj-99/1999.)

23.7. Ha a vállalkozásnak két részvényese (tagja) van, és azok közül

- az egyik a Tptv. 23. §-a (2) bekezdésének a) pontja szerinti többségi szavazati jogokkal;
- a másik pedig a vezető tisztségviselők kijelölésének Tptv. 23. §-a (2) bekezdésének b) pontja szerinti jogával

rendelkezik, akkor – az irányításra vonatkozó külön megállapodás hiányában – a két vállalkozás közös irányítónak minősül. (Vj-126/1999.)

23.8. A Tptv. nem zárja ki, hogy a kisebbségi szavazati jog tulajdonosa jogi eszköz hiányában – amelyeket a Tptv. 23. §-a (2) bekezdésének b) pontja (vezető tisztségviselők többségének kijelölése) és c) pontja (szerződésen alapuló irányítás) tartalmaz – ténylegesen is szerezhesen irányítást, melynek megléte annál valószínűbb

- minél nagyobb mértékben haladja meg a legnagyobb részesedés a sorban utána következőt, illetve
- minél nagyobb számúak a további részesedéstulajdonosok. (Vj-101/1999.)

23.9. A közös irányítás lényegi eleme, hogy a közös irányítóknak az általuk irányított vállalkozás piaci magatartását meghatározó minden lényeges kérdésben egyezsége kell jutniuk, ami alapulhat objektív helyzeten vagy a tulajdonosok közötti megállapodáson. Négy 25 százalékos tulajdonos esetén objektív helyzet nem áll fenn, mert a döntéshez nem csak szükséges, de elégséges is már három tulajdonos egyetértése, ami értelemszerűen több (összesen négy) féle kombinációban is megvalósulhat. (Vj-80/2003.)

23.10. A Tptv. 23. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti jogi irányítás meglétének elengedhetetlen feltétele az azt megalapozó aktusokkal kapcsolatos esetleges per(ek) jogerős lezárulása. Ha azonban a vállalkozás a részvényeket, üzletrészeket (kinevezési jogosítványokat) a per(ek) ideje alatt ténylegesen, tartósan birtokolja, akkor az a Tptv. 23. §-a (2) bekezdésének d) pontja szerinti irányításnak minősül. (Vj-141/2002.)

23.11. A Tptv. alkalmazásában egy felszámolás alatt álló vállalkozás irányítójának (közös irányítóinak) az(ok) a vállalkozás(ok) minősül(nek), amely(ek) a Tptv. 23. §-a (2) bekezdésének a)-d) pontjaiban szereplő feltételek valamelyikének megfelel(nek), függetlenül attól, hogy a felszámolási eljárás ideje alatt irányítási jogait (lehetőségeiket) csak korlátozottan gyakorolhatják. (Vj-62/2001.)

23.12. A védjegy átruházás – mint a koncentrációt érintő piaci struktúraváltozás – a Tptv. VI. a „Vállalkozások összefonódásának ellenőrzése” fejezetének rendelkezései alá tartozhat. (Vj-173/2000.)

23.13. A Tptv. 23. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti összefonódásnak minősül, ha ugyanazon vállalkozások által közösen irányított (és így nem független) vállalkozások összeolvadása (vagy egyiknek a másikba történő beolvadása) esetén a korábbi közös irányítók valamelyike válik a létrejövő vállalkozás egyedüli irányítójává. Ez a megállapítás az irányítók bármilyen számáról bármilyen számára történő csökkenése esetén érvényes. (Vj-95/2001.)

23.14. A vételi opció önmagában – az adott esetben figyelemmel arra is, hogy az opciós szerződés külön is rögzítette az eladók részvényesi jogainak szabad gyakorlását – nem alapoz meg irányítási jogot, és így nem is minősül a Tptv. 23. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti összefonódásnak. Másoldalról viszont nem kizárt, hogy az opciós megállapodás egyéb körülményekkel együttesen olyan helyzetet teremtsen, amely megalapozza a vételi opciós joggal rendelkező vállalkozás számára a tényleges irányítást. (Vj-100/2001.)

23.15. Az a körülmény, hogy ténylegesen többségben vannak az adott vállalkozás igazgatóságában egy másik vállalkozás által kijelölt tagok, azt eredményezi, hogy ez a vállalkozás – ameddig a helyzet fennáll – képes az adott vállalkozás döntéseinek meghatározó befolyásolására. Ilyen helyzet azonban bármikor előállhat (pl. egy igazgatósági tag lemondásával, ezért a Tptv. 23. §-a (2) bekezdésének d) pontja szerinti tényleges irányításról csak akkor lehet beszélni, ha valószínűsíthető, hogy az adott helyzet tartósan fennmarad. (Vj-196/2005.)

23.16. Azt, hogy egy közös vállalkozás a Tptv. 23. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelően egy önálló vállalkozás valamennyi funkcióját ellátni képes (ún. teljes funkciójú) közös vállalkozásnak minősüljön, általában kizárja, ha tartósan kizárólag alapítóival áll üzleti kapcsolatban. (Vj-191/2006.)

23.17. A Tptv. nem állít fel hierarchiát a 23. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti irányítási módok között. Ezért, ha eltér egymástól a közös irányítók köre attól függően, hogy az a) vagy a b) pont kerül figyelembevételre, a taggyűlésnek, illetve a vezető tisztségviselőnek a vállalkozás piaci magatartására – a vállalkozás működését szabályozó dokumentumok alapján – gyakorolható hatása alapján dönthető el az, hogy melyik irányítási módnak van elsőbbsége. (Vj-18/2007.)

23.18. Az egyedüli irányítás közös irányítássá történő átalakulása olyan új irányítási formát hoz létre, amely esetén a versenyjogi megítélés tárgya az, hogy az irányítói kör változása (bővülése) jár-e káros versenyhatásokkal. Ezért a Tptv. 23. §-a (1) bekezdésének b) pontja a közös irányítás szempontjából is csak azokat az eseteket zárja ki az összefonódások köréből, amikor közös irányítást szerzők mindegyikére nézve igaz az, hogy tőlük nem független az irányításuk alá kerülő vállalkozás. (pl.: „A” vállalkozás által irányított „B” és „C” vállalkozás közös irányítást szerez a szintén „A” vállalkozás által irányított „D” vállalkozás felett). (Vj-18/2007.)

23.19. Az irányítók számának akárhánnyól akárhányra történő csökkenése – mint a csökkent számú irányítók Tptv. 23. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti közös irányítás szerzése – összefonódásnak minősül. Az a körülmény pedig, hogy az irányítók számának csökkenése eredményezhet-e változást a közösen irányított vállalkozás piaci magatartásában, az engedélyezés körében vizsgálendő. Nem szabad ugyanis semmiféle bizonytalanságot keletkeztetni abban a tekintetben, hogy adott tranzakció-típus összefonódásnak minősül-e vagy sem, mert az engedélykérési kötelezettség elmulasztása súlyos jogkövetkezményekkel járhat (Tptv. 31. §, Tptv. 79. §). (Vj-40/2008.)

23.20. A vállalkozás részvényei (üzletrészei) egyedüli 50 százalékos tulajdonosának szavazata hiányában a közgyűlés (taggyűlés) nem képes határozatot hozni, ami azt jelenti, hogy az ilyen tulajdonos ténylegesen képes a döntések meghatározó befolyásolására. Ebből következőleg az egyedüli 50 százalékos tulajdonos a vállalkozás Tpvt. 23. §-a (2) bekezdésének d) pontja szerinti tényleges egyedüli közvetlen (ún. negatív) irányítójának minősül, feltéve, hogy a vállalkozás döntési fórumainak működési szabályai nem biztosítanak más tulajdonos(ok)nak vétőjogot a vállalkozás piaci magatartását meghatározó lényeges kérdésben. (Vj-78/2008.)

23.21. A Tpvt. 23. §-a (2) bekezdésének c) pontja ugyan külön nem nevesíti a vállalkozásrészt, a Tpvt. 23. §-a egészéből azonban az következik, hogy vállalkozásrész felett is lehet szerződéssel irányítást szerezni. (Vj-73/2008.)

23.22. A Versenytanács álláspontja szerint a vállalkozás közös irányítóinak körében bekövetkező bővülés vagy csere összefonódásnak minősül. Ilyen esetben ugyanis van egy olyan vállalkozás, amely az adott tranzakció révén szerez közös irányítást, vagyis megvalósul a Tpvt. 23. §-a (1) bekezdésének b) pontja. Ez a szabályozás tartalmi szempontból is lényeges. Egy új közös irányító belépése (akár bővülés, akár csere révén) ugyanis olyan új érdekeket jeleníthet meg (pl. az új közös irányító és az irányított vállalkozás közötti horizontális vagy vertikális kapcsolat esetén), amelyek alapvetően megváltoztathatják a közösen irányított vállalkozás piaci magatartását. (Vj-124/2008.)

23.23. Vállalkozásrészt alkotó eszközök és jogok bérbevételére (üzemeltetésre) vonatkozó, határozatlan időre kötött szerződés tartalma alapján ítélni lehet, hogy az valószínűsíthetően viszonylag hosszabb ideig hatályban marad-e, és így összefonódásnak minősül, figyelemmel arra, hogy az összefonódások ellenőrzésének célja a tartós strukturális változások nyomon követése. Elővételi jog kikötése, a kapcsolódó ingatlanok megvásárlása, a bérbeadó felszámolás alatt állása olyan körülmények, melyek a változás tartós jellegét valószínűsítik. (Vj-125/2008.)

23.24. Vállalkozásrész üzemeltetésre vonatkozó szerződés csak akkor eredményez összefonódást, ha viszonylag hosszabb időre vonatkozik (az összefonódások ellenőrzésének célja a tartós strukturális változások nyomon követése). Arra nézve nincs egyértelmű gyakorlata a Versenytanácsnak, hogy mekkora az a minimális időtáv, amelyet meghaladóan egy üzemeltetési szerződés összefonódásnak minősül (és nem a Tpvt. IV. fejezete alá esik), 15 éves időtartam azonban nyilvánvalóan tartósnak, és így összefonódást eredményezőnek minősül. (Vj-17/2009.)

23.25. Az üzletrészekhez kapcsolódó szavazati arányok mégoly kis mértékű változása is versenyjogi jelentőséggel bír akkor, ha a változás törvényi határértékek átlépését eredményezi. Nem csupán annak van szerepe, ha egy vállalkozás egyedül megszerzi, vagy elveszíti egy másik vállalkozás vezető szervében leadható szavazati jogok többségét, hanem annak is, ha ez a változás több vállalkozást együtt érint, és – bizonyos helyzetekben a szavazategyenlőség kialakulásának, vagy megszűnésének is versenyjogi szerepe lehet. Fontos versenyjogi jogkövetkezmény – mások mellett – a vállalkozáscsoporthoz való tartozás. Bármilyen kis mértékű szavazattöbbség – közös irányításra vezető okok fennállásának hiányában – azt eredményezi, hogy az „alávetett” vállalkozás abba a vállalkozáscsoportba tartozik, amelybe a szavazattöbbséggel rendelkező vállalkozás. Ilyen esetben a szavazatok kiegyenlítődése arra vezethet – egyéb feltételek fennállása esetén –, hogy az „alávetett” vállalkozás mindkét 50%-os szavazati jogú közös irányítójának vállalkozáscsoportjától elkülönül. (Vj-152/2009.)

24. §

24.1. Ha a tényleges irányítás megszerzése (vagyis az összefonódás) nem köthető egyértelműen egy konkrét időponthoz, akkor főszabályként a kérelem benyújtását megelőző év nettó árbevételét kell figyelembe venni. (Vj-196/2005.)

24.2. A Tpvt. 24. §-a szerinti nettó árbevétel meghatározásakor

- a) egyrészt az egyes érintett vállalkozás-csoportok nettó árbevételének csak azon részét lehet figyelembe venni, amely piaci magatartásnak minősülő tevékenységből származik, mert a Tpvt. hatálya az 1. § alapján csak a vállalkozás piaci magatartására terjed ki;
- b) másrészt az a körülmény, hogy a vállalkozás piaci magatartásának minősülő tevékenységből származó bevételeit a rá érvényes számviteli szabályok nem nettó árbevételként nevesítik, nem zárja ki ezen bevételnek a nettó árbevétellel azonos kezelését a Tpvt. 24. §-a alkalmazásában. (Vj-73/2008.)

24.3. Főszabályként a vállalkozás auditált éves mérlegbeszámolójában foglaltak minősülnek hiteles információnak. Analógiaként a Tpvt. 24. §-ának (1) bekezdése tekintetében is alkalmazható a Tpvt. 78. § (2) bekezdésében foglalt azon rendelkezés, mely szerint ha a megelőző üzleti évben elért nettó árbevételről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, akkor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevétele az irányadó. (Vj-18/2009.)

24.4. Az a tény, hogy az engedélykérési kötelezettség keletkezése szerződés megkötésének időpontjához is kötődhet, nem változtat azon a tényen, hogy engedélyt a Tpvt. 24. §-ának (1) bekezdése alapján az összefonódás (például irányítás szerzés vagy vállalkozás részének más vállalkozás részévé válása, vagy beolvadása) megvalósításához kell kérni. Mindaddig, amíg az összefonódás az abban résztvevő vállalkozások, illetve tulajdonosaik egyöntetű akarata révén nem válik bizonyossá, engedélykérési kötelezettség nem keletkezik. (Vj-56/2009.)

24.5. A Tpvt. 23. §-ának, 28. §-a (1) bekezdésének és 68. §-a (1) bekezdésének együttes értelmezése alapján megállapítható, hogy csak vállalkozások összefonódása esetén szükséges – és ebből értelemszerűen következik, hogy csak ilyen esetekben lehet – kérni a Gazdasági Versenyhivatal engedélyét. Ennek következtében a Tpvt. nem tartalmaz olyan szabályt, ami alapján lehetőség volna kérni a Gazdasági Versenyhivataltól a nemleges megállapítást. Minden kérelmet tehát, ami a Gazdasági Versenyhivatalhoz érkezik, úgy kell tekinteni, hogy az vállalkozások összefonódásának engedélyezésére irányul. A Gazdasági Versenyhivatal gyakorlatában több esetben előfordult, hogy a kérelem elbírálása közben derült ki, hogy nem a Tpvt. 23. §-a szerinti összefonódásról van szó, vagy ugyan összefonódásról van szó, de a Tpvt. 24. §-ában írt küszöbszámok nem teljesülnek. Ilyen esetekben a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa döntésében azt állapítja meg, hogy a kérelem benyújtása nem volt szükséges, vagyis a tervezett tranzakcióhoz, változáshoz – mivel az nem minősült összefonódásnak – nem volt szükség a Gazdasági Versenyhivatal engedélyére, ami nem azonos a Tpvt. korábban hatályos szövegében szerepelt nemleges megállapítás iránti kérelemmel. Nemleges megállapítást tartalmazó végzés meghozatala tehát eljárási okból nem lehetséges. (Vj-152/2009.)

25. §

25.1. Nem minősül átmeneti irányításszerzésnek, ha a továbbértékesítés az átmeneti irányítást megszerző vállalkozást irányító vállalkozás részére történik. (Vj-28/1998.)

25.2. A Tpvt. 25. §-a alkalmazásában a pénzügyi vállalkozás, a hitelintézet, a pénzügyi holding és a vegyes tevékenységű holding fogalmára a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben foglaltak az irányadók. Vagyonkezelő szervezetnek csak az állam által létrehozott és irányított, fő tevékenységként az állami tulajdonban lévő vagyon kezelésével megbízott szervezetek minősülnek. (Vj-104/2002.)

25.3. A Tpvt. 25. §-a szerinti átmeneti irányításszerzés szükséges, de nem elégséges feltétele az erre irányuló szándék kinyilvánítása. Csak az az irányításszerzés tekinthető átmenetinek, amely esetében valószínűsíthető, hogy a megszerzett vállalkozás(rész) egy éven belül továbbértékesíthető, tehát az erre irányuló szándéknak az irányításszerzés időpontjában megalapozottnak és megvalósíthatónak kell lennie. A továbbértékesítés szándéka akkor tekinthető megalapozottnak, ha az átvett vállalkozás(rész) továbbértékesítésre alkalmas állapotban van, vagy rövid időn belül ilyen állapotba hozható. E szándék akkor tekinthető megvalósíthatónak, ha a továbbértékesítésre szánt vállalkozás(rész) iránt az irányításszerzés időpontjában komolynak számító kereslet van, vagy az ilyen irányú kereslet könnyen felkelthető. (Vj-104/2002.)

25.4. Az átmeneti irányítást szerző vállalkozás magatartása főszabályként akkor nem haladja meg a továbbértékesítéshez feltétlenül szükséges mértéket, ha az átvett vállalkozás irányításába delegált képviselői nem vesznek részt a vállalkozás piaci magatartását befolyásoló üzletpolitikai döntésekben – például képviselőik tartózkodnak az ilyen kérdésekben való szavazástól. (Vj-64/2002.)

26. §

26.1. Ha „A” vállalkozás része „B” vállalkozás részévé válik, akkor az „A” vállalkozás által irányított, továbbá az „A” vállalkozást irányító vállalkozások nem minősülnek közvetett résztvevőnek. (Vj-131/1997.)

26.2. Csak azok az irányított vállalkozások tekinthetőek közvetett résztvevőnek, amelyeket az összefonódás megvalósítását követően is irányít majd valamelyik résztvevő. (Vj-165/1998.)

26.3. A Tpvt. alkalmazásában érintett vállalkozás-csoportnak (Tpvt. 26. § (5) bekezdés) minősül az összefonódás Tpvt. 26. §-ának (2) bekezdése szerinti közvetlen résztvevője önmagában is, ha nem kapcsolódnak hozzá közvetett résztvevők (Tpvt. 26. § (3) bekezdés). (Vj-210/2005.)

26.4. Az összefonódás révén közvetlen irányítást szerző vállalkozást közösen irányító vállalkozások – mint a Tpvt. 23. §-ának (1) bekezdése szerinti közös közvetett irányítás megszerzői – az adott összefonódás Tpvt. 26. §-ának (2) bekezdése szerinti közvetlen résztvevőjének minősülnek. (Vj-24/2006.)

27. §

27.1. *Abban az esetben, ha az irányítás alá kerülő vállalkozás eszközeinek és jogainak egy része az összefonódást eredményező tranzakció zárását megelőzően átkerül egy másik vállalkozáshoz, akkor a formáját tekintve vállalkozás feletti irányítás megszerzéseként megvalósuló összefonódás, tartalmilag a vállalkozásnak a fenti eszközökön és jogokon túlmenő része feletti irányítás megszerzését jelenti. Ezért a Tpvt. 27. §-ának (4) bekezdése*

alapján ezen eszközök és jogok hasznosításával elért előző évi nettó árbevételét nem kell figyelembe venni. (Vj-155/2008.)

27.2. *Közös irányítás egyedüli irányítássá történő átalakulása esetén az összefonódást megelőzően közösen irányított vállalkozás-csoport nettó árbevételét a Tpvt. 27. §-ának (5) bekezdése alapján 50-50 százalékban meg kell osztani az irányítást szerző vállalkozás-csoport és azon vállalkozás-csoport között, amelybe az irányítását elvesztő vállalkozás tartozik. Ebből következőleg a Tpvt. 24. §-ának (1) bekezdése szerinti küszöbérték számításánál az irányítás alá kerülő vállalkozás-csoport nettó árbevételének csak az 50 százalékát kell figyelembe venni, a fennmaradó 50 százalékot pedig az irányítást szerző vállalkozás-csoportnál. (Vj-86/2009.)*

28. §

28.1. A Tpvt. 26. §-a alapján az összefonódáshoz a közvetlen irányítást megszerző vállalkozás köteles engedélyt kérni. Ha azonban az ilyen vállalkozás az összefonódást eredményező tranzakció részeként kerül alapításra, akkor az őt irányító vállalkozás is felléphet kérelmezőként. (Vj-153/2003.)

28.2. Az irányítási jog megszerzését feltétel teljesüléséhez kötő szerződés esetében az engedély iránti kérelmet a feltétel teljesülésének mindkét szerződő fél általi elismerését (a felek közötti vita esetén: a jogerős bírósági határozat meghozatalát) követően lehet benyújtani, legkésőbb az azt követő harminc napon belül. (Vj-136/1998.)

28.3. A Gazdasági Versenyhivatal nem egy konkrét szerződést, hanem a Tpvt. szerinti értelemben vett összefonódást engedélyezi, így nincs annak elvi akadályja, hogy egymással összefüggő szerződéseket egy eljárásban bíráljon el. Az összefonódások engedélyezése során akkor van helye két vagy több tranzakciót egy eljárásba vonni, ha azok ugyanazon gazdasági tevékenységhez kapcsolódnak, az érintett vállalkozások mindkét oldalon a Tpvt. 23. §-ának (2) bekezdése értelmében egy gazdasági egységet alkotnak, és az ügyletek között nincsen jelentősebb időbeli különbség. (Vj-171/2001.)

28.4. A nyilvános vételi ajánlati felhívás – sikerétől függetlenül – alapot ad az engedély iránti kérelem benyújtására, sőt az a közzétételt követő harminc napon belül kötelező is a közzétéve számára. Ebből azonban nem következik az, hogy akkor is érdemben el kell bírálni a nyilvános vételi ajánlati felhívás szerinti összefonódást, ha az engedélyezési eljárás az ajánlattételre nyitva álló határidőn belül nem fejeződött be, és az ajánlati felhívás sikertelenül zárult abban az értelemben, hogy az ajánlattevő számára nem ajánlották fel a megfelelő mennyiségű (irányítást biztosító) részvényt. (Vj-100/2001.)

28.5. A Tpvt. 28. §-ának (2) bekezdésében meghatározott határidő elmulasztása esetén – miután az anyagi jogi határidő elmulasztását jelenti – igazolási kérelemnek nincs helye. (Vj-28/2001.)

28.6. A tényleges irányítás megszerzésének esetére a Tpvt. 28. §-ának (2) bekezdése nem alkalmazható, ha nincs olyan egyértelmű konkrét időpont vagy jogi cselekmény, amihez képest a harminc napos határidőt kötni lehetne. (Vj-196/2005.)

28.7. *A Tpvt. 28. §-a alapján a „tervezett” tranzakciók (a nyilvános vételi ajánlat kivételével) nem adnak alapot kérelem benyújtására. Az ilyen kérelmet a Gazdasági Versenyhivatal hiánypótlásra (szerződés benyújtására vagy az irányítás megszerzésének igazolására) visszaadja a kérelmezőnek. (Vj-61/2009.)*

29. §

29.1. A Tptv. 29. §-ából következőleg az engedély mindig adott (a felek közötti szerződésben rögzített) tranzakcióra vonatkozik, ami azonban nem kötelezi a feleket a tranzakció tényleges lebonyolítására. Ezért, ha – akár objektív (pl. más engedély is szükséges), akár szubjektív (pl. érdekmúláson alapuló) okokból – az összefonódás nem (vagy csak részlegesen) jön létre, és az engedélyezett tranzakció végre nem hajtott részének megvalósítására a felek utóbb újabb szerződést kötnek, akkor a Tptv. 29. §-a alapján annak létrejöttéhez is szükséges a Gazdasági Versenyhivatal engedélye, ha a Tptv. 23. és 24. §-okban foglalt feltételek egyébként fennállnak. (Vj-170/2003.)

30. §

30.1. Ha a vállalkozás több általa irányított vállalkozás részvényeit (üzletrészeit) együttesen értékesíti egy másik vállalkozás részére, akkor ez önmagában nem érinti a gazdasági versenyt, mert az új irányítás alá kerülő vállalkozások piaci magatartását korábbi irányítójuk is jogosult volt összehangolni a Tptv. 11. §-a alapján, figyelemmel a Tptv. 15. § (1) bekezdésének b) pontjára. (Vj-60/1998.)

30.2. Az összefonódás engedélyezési eljárásban a piaci helyzet, illetve az összefonódás arra gyakorolt hatásai vizsgálatának ki kell terjednie a jövőben a piaci helyzetben az összefonódástól függetlenül nagy valószínűséggel bekövetkező változásokra is. (Vj-107/1998.)

30.3. Az összefonódás előnyeként kizárólag olyan – a végső fogyasztók számára is kedvező változást jelentő – tény, körülmény vehető figyelembe

- amely más módon nem lenne elérhető; továbbá
- amelyek megvalósulására az összefonódás engedélyezése esetén kialakuló piaci helyzet objektíve kínál nagyobb esélyt. (Vj-107/1998.)

30.4. Az a körülmény, hogy az összefonódás révén irányítás alá kerülő (beolvadó) vállalkozás további piaci működése a tervezett összefonódás nélkül veszélyeztetve van, kizárólag akkor adhat alapot egy egyébként hátrányos összefonódás engedélyezéséhez, ha a kérelmező bizonyítja, hogy

- a) a vállalkozás valóban nem lenne képes fennmaradni a piacon, és
- b) a vállalkozás (vagy eszközei) megvételére más a verseny szempontjából kevésbé hátrányos reális ajánlat nem volt. (Vj-107/1998.)

30.5. Vállalkozásrész átadása, illetve vállalkozás feletti irányítás átengedése esetén indokolt versenykorlátozásnak minősül az átadó által vállalt versenymentesség (versenytilalom), ha az

- időben korlátozott, és
- az érintett áruk és a földrajzi terület tekintetében nem lépi túl az értékesített vállalkozásrész, illetve vállalkozás korábbi működési területét. (Vj-19/1999.)

30.6. A Tptv. 23. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti közös vállalkozást alapító vállalkozások közötti azon megállapodás, mely szerint nem lépnek fel a közös vállalkozás versenytársaként, csak a közös irányítás fennmaradásáig minősül az összefonódáshoz kapcsolódó versenykorlátozásnak. (Vj-104/1999.)

30.7. Magatartás-szabályozással nem lehet olyan mérvű hatékonysági kényszert, és általa társadalmi jólétet teremteni, mint amilyen mértékűt – az alternatívaként jelen lévő piaci

szereplő(k) révén – a működő verseny piac képes biztosítani. Ezért a szabályozás nem teszi automatikusan szükségtelemmé a Tpv-t.-n alapuló, a piaci struktúrát befolyásoló intézkedések szükség szerinti alkalmazását. (Vj-11/2001.)

30.8. A Tpv-t. módosításáról szóló 2005. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Mtv.) 62. §-ának (2) bekezdése szerint az Mtv. a 61. § (2) bekezdésében meghatározott időpontban (az Mtv. 2005. június 29-i kihirdetését követő 15. napon, vagyis 2005. július 14-én) hatályát veszítette a Tpv-t. 18-19. §-a, és az azokhoz kapcsolódó 77. § (3) bekezdése. Ezen hatályon kívül helyezésekkel összefüggésben az Mtv. 2. és 3. §-ai a Tpv-t. addigi 17. és 20. § helyett új rendelkezéseket állapítottak meg. Ezen rendelkezések együttes tartalma az, hogy 2005. július 14-től megszűnt annak lehetősége, hogy a Gazdasági Versenyhivatal a versenykorlátozó megállapodások tekintetében nemleges megállapítást tegyen, illetve egyedi mentesítést adjon. Erre tekintettel a Gazdasági Versenyhivatal az összefonódást engedélyező határozataiban főszabályként – egyezően az Európai Bizottság gyakorlatával is – nem végzi el annak értékelését, hogy az összefonódást eredményező szerződésben szereplő versenykorlátozás a Tpv-t. 30. §-ának (5) bekezdése szerinti kapcsolódó versenykorlátozásnak minősül-e. Azt a jövőben – csakúgy, mint a Tpv-t. hatályon kívül helyezett 18. §-a szerinti további esetekben – az érintett vállalkozásoknak saját maguknak kell eldönteniük. (Vj-135/2005.)

30.9. Általános gyakorlat, hogy az összefonódás résztvevői a Gazdasági Versenyhivatal által azonosított és velük közölt versenyproblémára teszik meg – azt megszüntető (de legalábbis elfogadható szintre csökkentő), a Tpv-t. 30. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételekre és kötelezettségekre vonatkozó vállalásaikat. Ha a versenyproblémák közzétevése és az esetleges vállalások megtétele a vizsgáló eljárása [Tpv-t. 47. § (1) bekezdés a) pont] során történik, akkor az eljáró versenytanács a vállalások szükségessége és lehetséges tartalma tekintetében is élhet a Tpv-t. 72. §-ának (3) bekezdése szerinti lehetőséggel, mely szerint a vizsgálónak a vizsgálat lefolytatásának módja, iránya tekintetében javaslatot tehet a vizsgálat lezárását megelőzően is. (Vj-210/2005.)

30.10. A Tpv-t. 30. §-ának (2) bekezdése szerinti erőfölényes helyzet létrehozása (erősödése) nemcsak egy vállalkozás-csoport egyedüli, hanem két vagy több vállalkozás-csoportnak a Tpv-t. 22. §-ának (3) bekezdése szerinti közös erőfölényes helyzetének létrehozására (erősödésére) is vonatkozik, ami a piac összefonódásból fakadó koncentrálódásának következménye lehet. (Vj-19/2007.)

30.11. *A leválasztás a piac szerkezetére irányul, így a versenyproblémák kiküszöbölésének leghatékonyabb – egyben legkönnyebben ellenőrizhető – módja. Lényeges azonban, hogy a leválasztás alapvető célja nem önmagában az összefonódással létrejövő vállalkozás-csoportnak a leválasztott egységtől való megfosztása, hanem elsősorban az, hogy a leválasztott termelőkapacitás(okat) (egy másik vállalkozás) képes legyen versenytársként üzemel(tet)ni. Ennek alapvető feltétele:*

- a) *egyrészt az, hogy a leválasztás tárgya önmagában vagy a vevő vállalkozás rendelkezésére álló eszközökkel és jogokkal együtt alkalmas legyen a piaci tevékenység végzéséhez;*
- b) *másrészt az, hogy a vevő az összefonódás révén létrejövő új vállalkozás-csoporttól független vállalkozás legyen. (Vj-146/2008.)*

30.12. *A Tpv-t. 30. §-ának (1)-(2) bekezdésén alapuló hátrányos hatást a bezárás nem oldja meg, ha esély van arra, hogy a bezárt egység forgalma (vagy annak jelentős része) az összefonódással létrejött vállalkozás-csoportba kerül, s így annak megtiltására alapot adó piaci erejét a leválasztás érdemben nem mérsékli. (Vj-11/2009.)*

30.13. *Az összefonódás kapcsán kötelezettséget előírni csak az eljárásban résztvevő ügyfélnek lehet. Amennyiben annak megvalósulásához más vállalkozás együttműködése is*

szükséges, akkor is a kötelezett vállalkozást terhelik az esetleges nem teljesítés Tpvt. 32. § szerinti jogkövetkezményei. (Vj-11/2009.)

VIII. fejezet

A Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárásának általános szabályai

53. §

53.1. Anyagi jogi jogutódlás esetében az általános jogutódlási szabályokból kell kiindulni, különös tekintettel a gazdasági társaságokról szóló, módosított 1997. évi CXLIV. törvény (Gt.) 55. §-ának (1) bekezdésére, mely szerint a gazdasági társaság jogutódlással történő megszűnése esetében a jogelőd kötelezettségeiért a jogutód társaság tartozik helytállni. A Gt. szerint tehát a jogutód egy tekintet alá esik a jogelőddel, így a Tpvt. 70. §-ának (1) bekezdése szerinti eljárás-indíthatóság vele szemben is fennáll. (Vj-73/2001.)

53.2. Az esetben, ha a magatartást nem az eljárás alá vont vállalkozás valósította meg, vele szemben az eljárást a Tpvt. 53. §-ának (3) bekezdése alapján hozott végzéssel meg kell szüntetni. (Vj-21/2006.)

63. §

63.1. Az eljáró versenytanácsnak az összefonódás engedélyezése iránti kérelem, illetve a hiányok pótlásától számított negyvenöt napon belül az alábbi tartalmú döntések valamelyikét mindenképpen meg kell hoznia.

- a) Érdemi határozatban döntés az összefonódásról, melynek tartalma nem csak a 63. § (3) bekezdés a) pontja szerinti (egyszerűsített) eljárásban történő engedélyezés lehet, mert a Tpvt. nem zárja ki a 63. § (3) bekezdés b) pontja szerinti (teljeskörű) eljárás negyvenöt napon belül történő lezárását (ebben az esetben az érdemi határozat magában foglalja az alábbi c. pont szerinti döntést is).
- b) Az ügyintézési határidő húsz nappal történő meghosszabbítása. Ebben az esetben (az alábbi c. pont szerinti döntés hiányában) az érdemi határozat már csak az összefonódás egyszerűsített eljárásban történt engedélyezése lehet.
- c) Teljeskörű eljárássá nyilvánítás. (Vj-210/2005.)

63.2. A Versenytanács a Tpvt. 63. §-ának (4) bekezdése szerinti döntésekor az érintett vállalkozás-csoportok egyikébe sem tartozó közösen irányított vállalkozások piaci részesedését egyenlő arányban osztja meg az irányító vállalkozás-csoportok között. Ez

- egyrészt összhangban van a Tpvt. 2005. november 1-jétől hatályos 27. § (5) bekezdésének a közösen irányított vállalkozások nettó árbevételének számításakor alkalmazott megoldásával;
- másrészt harmonizál az EK jogban a közösen irányított vállalkozások piaci részesedésének figyelembevételére olyan esetekben alkalmazott módszerrel, amikor a piaci részesedés indikátor szerepet tölt be valamely jog vagy kötelezettség érvényesülésének eldöntéséhez. (Vj-196/2005.)

65. §

65.1. A jegyzőkönyv aláírásának funkciója az, hogy a helyszíni szemle során a vizsgált vállalkozás részéről jelen levő személy vagy személyek igazolják azt, hogy a jegyzőkönyv

valóságként és helyesen tartalmazza a lezajlott eseményeket, az elhangzott lényeges nyilatkozatokat. Ebből kifolyólag, az aláírásnak nem feltétele sem az, hogy adott vállalkozás képviselője jogosult személytől származzék – hiszen nem az adott vállalkozás nevében kell jognyilatkozatot tenni –, sem az, hogy azt előzetesen jogi képviselője áttanulmányozza. (Vj-145/2001.)

65.2. A Tpvt. 65. §-ának b) pontjában írt szemlét az Áe. 31. §-ának megfelelően kell lefolytatni és az ügyfél alkalmazottját is tanúi minőségben kell meghallgatni. (Vj-114/2004.)

65.3. Eljárásjogilag nem tiltott, ha a GVH (vizsgáló, Versenytanács) az ügyfeleket egymás távollétében nyilatkoztatja meg, miután a Tpvt. 44. §-án keresztül hatályosuló Áe. 25. §-a csak tanúmeghallgatás esetén írja elő az ügyfelek erről történő előzetes értesítését. (Vj-70/2002.)

IX. Fejezet

A Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárásának lefolytatása

67. §

67.1. A Tpvt. 67. §-ának (3) bekezdésén alapuló hivatalbéli eljárás megindítását követően nincs mód összefonódás engedélyezése iránti kérelem előterjesztésére. Ha azonban az eljárás során megállapítást nyer, hogy kérelmezésnek lett volna helye, akkor – a mulasztásban megnyilvánuló jogsértés megállapítása mellett – az összefonódás engedélyezhető, amelynek alátámasztása érdekében az eljárás alá vont vállalkozás(ok) bizonyítékokat terjeszthet(nek) elő. Ennek formája célszerűen a kérelemhez rendszeresített „Bejelentési Űrlap” kitöltése. (Vj-104/1998.)

67.2. A Tpvt.-t módosító 2005. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Mtv.) 2005. november 1-jei hatálybalépését megelőzően létre jött összefonódás engedélyezése iránti kérelem elmulasztása miatt a Tpvt. 67. §-ának (3) bekezdése alapján 2005. november 1-je után indult eljárásban a Versenytanács – kiindulva abból, hogy az Mtv. 61. § (6) bekezdése szerint, annak az összefonódások engedélyezésére vonatkozó 1., valamint 4-9. § rendelkezéseit csak a hatályba lépésekor folyamatban lévő ügyekben nem kell alkalmazni – a Tpvt.-nek az Mtv. által beiktatott rendelkezéseit alkalmazza. Azzal a megszorítással azonban, hogy ha a vizsgált tranzakció a megvalósulásának időpontjában hatályos rendelkezések alapján nem minősült a Tpvt. 23. §-a szerinti összefonódásnak, vagy nem éri el a Tpvt. 24. §-a szerinti értéket, akkor – engedélykérelmi kötelezettség hiányában – az eljárást meg kell szüntetni. (Vj-24/2006.)

70. §

70.1. Az ügyindító határozat funkciója az, hogy meghatározza a vizsgálat tárgyát, kereteit és szereplőit. (Vj-73/2001.)

70.2. A versenyfelügyeleti eljárás megindításának egyik feltételét képező közérdek körébe tartozik az is, hogy a Gazdasági Versenyhivatal a rendelkezésére álló erőforrásokat hatékonyan, jelentős piactorzító hatást kiváltó magatartások kiderítésére használja fel. (Vj-154/2001.)

70.3. A Tpvt. 70. § (1) bekezdés megfogalmazása („e törvény rendelkezéseit sértheti, feltéve, hogy az eljárás a GVH hatáskörébe tartozik”) alapján ezen rendelkezés alkalmazásában a „hatáskör hiánya” csak olyan magatartásokra mondható ki, amelyek

sérthetik a Tpvt. valamely rendelkezését (pl. a bírósági hatáskörbe tartozó 2-7. §-okat). Ha adott magatartás nem minősül piaci magatartásnak, vagy arra más törvény eltérően rendelkezik (lásd még az 1.6. és 1.12. számú elvi állásfoglalást), akkor az nem is sértheti a Tpvt. rendelkezéseit, így arra nézve a „törvény rendelkezéseit sértheti” feltétel hiánya állapítható meg. (Vj-42/2008.)

71. §

71.1. Az eljáró versenytanács nincs kötve a vizsgálati jelentésben foglaltakhoz, így az attól való eltérést nem köteles indokolni. Az eljáró versenytanácsnak lehetősége van arra is, hogy a vizsgálati jelentéstől eltérően állapítsa meg a tényállást. (Vj-73/2001.)

72. §

72.1. A Tpvt. 72. §-a (1) bekezdésének a) pontjának első fordulata alapján, végzéssel szüntetendő meg az eljárás, ha a Tpvt. 70. §-ának (1) bekezdésében írt közérdek – az esetleges jogsértés súlya és hatása – az eljárásban beszerzett adatok ismeretében nem indokolja az eljárás folytatását. Ha a beszerzett bizonyíték alapján nem állapítható meg a jogsértés, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény (pl. bizonyíték megsemmisült, honlap tartalma már nem rekonstruálható), az eljárást a Tpvt. 72. §-ának (1) bekezdése alapján meg kell szüntetni. (Vj-21/2006.)

73. §

73.1. Nem jár a védekezéshez való jog sérelmével, ha az eljáró versenytanács az előzetes álláspontban nem jelöli meg a várható bírság mértékét. (Vj-73/2001.)

76. §

76.1. A Tpvt. 76. §-a (1) bekezdésének c) pontja nem zárja ki, hogy egy versenyfelügyeleti eljáráshoz több utóvizsgálat is kapcsolódjon, sőt az kifejezetten szükséges lehet a vállalkozás számára az összefonódás engedélyezéséhez kapcsolódóan hosszabb időszakra nézve meghatározott magatartást (vagy magatartástól való tartózkodást) előíró kötelezettségek esetében

- egyrészt a kötelezettség betartásának folyamatos ellenőrzése;
- másrészt a kötelezettség további teljesítése indokoltságának vizsgálata érdekében. (Vj-210/2005.)

76.2. A Tpvt. 76. §-a (4) bekezdésének a) pontja szerinti bírság tekintetében a Tpvt. 78. §-ának (3) bekezdésében foglalt „jogsértés”, illetve „törvénybe ütköző magatartás” fogalmakon értelemszerűen nem a versenyfelügyeleti eljárás tárgyát képező magatartást kell érteni, mert a Tpvt. 75. §-ának (1) bekezdése szerinti kötelezettség előírás nem jelenti a törvénysértés megvalósulásának megállapítását. A Tpvt. 76. §-a (4) bekezdésének a) pontja szerinti bírság Tpvt. 78. §-a alapján történő megállapításakor jogsértés (törvénybe ütköző magatartás) helyett azon magatartást kell értékelni, hogy a vállalkozás a vállalása alapján előírt kötelezettséget nem teljesítette. (Vj-157/2007.)

X.
Jogorvoslat a Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárásában
83. §

83.1. Az 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 5. §-ának (4) bekezdése szerint az esetben, ha a bíróság valamely ügyben érdemben határoz, a döntés kötelező a közigazgatási szervre. A bírósági ítélet anyagi jogereje (pozitív irányban) azzal jár, hogy a bírósági ítéletben foglalt döntés más hatóságokat is kötelez későbbi döntésüknél (Pp. 229. § (1) bekezdés). Ítélt dologról akkor van szó a versenyfelügyeleti eljárásban, ha a jog azonosságán túl a tényalap azonossága is megállapítható. Mivel egy adott megállapodáshoz kapcsolódó versenykorlátozó piaci hatás az adott időben hatályos jogszabály alapján, és abban a piaci környezetben bírálendő el, amelyben a megállapodás hatása éppen érvényesül, vagy érvényesülhet, nincs akadálya a megállapodás újra értékelésének a megváltozott körülmények mellett. (Vj-66/2002.)

83.2. A közigazgatási szervet csak a bíróság által felülvizsgált határozat, „bíró által megítélt dolog” („res iudicata”) köti. Korábban hozott, bíróság által felül nem vizsgált határozatában foglalt indokolástól később eltérő álláspontra is helyezkedhet, különösen akkor, ha időközben más releváns körülményekre is fény derült. (Vj-17/2001.)